

Freitag 23/2-51. En praktfull dag. Slett klart vær og temperaturen har falt til ± 15 - 16 grader. Sola kom opp av horisont allerede i 9-tida i morges, så nå er det lange dager. Vi har nå i minst 3 uker hatt tråkig dævsør, med $\pm 1-2$ grader og vindstille, tåkedis, litt snø og dårlig sikt. Det var herlig med værforandring. Her er visst ikke mye is i farta. Når vinden dreier så seiler også isen. Snatt var vestavind og idag har vi mye åpent vann her mens isen pakkes til på andre side av øya. Kåberg kom fra hytta igår ettermiddag, men Ekrem ble igjen. De hadde fått to bjørner igår. En stor gylke i sørste skuddet, men sprang utover isen. De var imidlertid på velet og lå på sprang etter og skjøt til han satt utpå isen. Det viste seg at keila for selvskuddet hadde knust overste benet i ene forlabben, men han sprang altså godt på tre bein. Ei liten hund etterpå hadde de skutt en mindre bjørn. Så nå er der fem skinn på hytta. Idag var Bjørne over øya en tur og en bjørn hadde tråkhet av 4 skudd på maskinpistolen. Så hadde han springet ned på andre side og lå på isen og samlet krefter for han hadde blodd endel. Etter middag var Bjørne over og titta igjen og da sto bamsen oppriist, men lå seg ned igjen på samme plassen. Vi kan ikke gå ned skråninga for de kan vi skremme dem bort, så vi håper nå bare at den

skal dø der den ligger. Jeg har fått utrettet litt av hvitt siden jeg skrev sist. Vaska klær i masser og kokte dem og sto i vørre. Og så har jeg sydd nye søler på tøflene mine. Litt av et arbeid, men interessant. Hadde fått noen instruksjoner av Ekrem og sølene ble vel så bra som noen skomaker kunne gjort dem. Innskåret søm og bekketråd. Skelene limte jeg først og derpå ble de sydd med innskåret søm. De gamle sølene reir jeg helt vekk. Disse nye sølene vil sikkert være like gode når tøflene ellers er helt utslitt. Og idag har jeg gjort en hel jobb. Fra kl 11 til kl 17:00 har jeg rigga opp den antenna som satt ned for en tid siden. Hadde stigen oppå bue-taket for å komme opp og tre i ny opphengur. Målte antenna. Den var temmelig nøyaktig 20 m. Så jeg kuttet av nedføringa og laga ny nedføring $6\frac{1}{2}$ m fra enden av antenna. Rigga om hele innføringa i radiatorrommet, og satte stikkkontakten som plugg-in til antenna. Den står i bredd med stikkkontakten til 60-meters antenna som vi laga i høst, så det hele tar seg riktig bra ut. Så nå har jeg altså $\frac{1}{3}$ hertz antenne til amatørstanden og det må da bli fine greier. Hadde LAIGD igårkvell og det gikk bra. Bjørne hadde laga seg $\frac{1}{3}$ hertz-antenne og jeg hørte ham veldig godt. Og nå innbiller jeg meg at jeg skal oppnå like bra resultat med min nye antenne. Vi får se!

Lördag 3/3-51

Förrige lördags morra var Björne över rya og titta på den såra boansen på isen, men da var den rulle; hadde vel kvikna til i lögut av matta. Og så gikk jeg til sørligta hvor Ekrem var alene. Skadde ganske tung ryggsekke med forskjellig sitetøy og proviant og som vanlig også geværet å drasse på, men føret var fint så jeg spürta nedover på 55 minutter. Skokka var bare fem på ti da jeg kom fram og Ekrem sov enda, men han var opp i ei fart og fikk fyr i ovnen og så serverte han pannekaker med syltetøy. Ja, den Ekrem, han stiller med litt av hvert. Han hadde røra stænde ferdig fra kvelden før, så det var bare å stikke og ete. Morran før hadde en björn tråkhet av skuddet på neet, men sluppet uskadd fra det. Den hadde vel brukt labben på åta og da mytter det ikke. Vi så ikke björn enda det var bra var og is. Søndag stable vi de fem skinnene inn i ytterrommet på lytta med masse snö mellom skinnene og inn mot veggen og gulv. Det var en ditsom jobb. Det største skinnet veide sikkert 150-200 kg og de andre var ikke borte de heller. Så grav vi ei lang snögrav ute og la allt høyt til lagring helt nede på marka med snö mellom stykkene og over, og så overlöt vi til naturen å fylle gröfta med snö. Mandag formiddag gikk Ekrem hjem. Han tok med seg Sniken og sleden og en sekke med 6 björneskaller. Så var jeg da helt

alene til tirsdag middag da Kålsøy kom nedover med sleden og Bister og en masse proviant på sleden. Han hadde også med fotografiapparatet mitt, men det blei det ingen bruk for, for været slo om på sør med sterk vind og kraftig snöfall og isen reiste nordover i fel fart. Jeg lagde pannekaker en dag av boksmelk, eggpulver etc. De blei dett ikke verst når en tar i betraktning at jeg glemte å ha i smör eller fett i noen form! Som sagt var været fält og det var ingenting å gjøre der sør. Åpent hav og massen av sjö-

fjugh og snöstorm nesten. Midt i snöhov og vind skjøt jeg for mors et skudd etter ei isryppe i flukt og traff den sammen i hodet!! Kålsøy skjøt ei til som satt på et av björnelikene nedfor lytta. Vi tenkte å lage fjuglemiddag som eksperiment, men fuglene var så små at det var ingen vits. ~~Jeg~~ ^{Torsdag} skjønte vi at det var ingen vits å ligge på lytta å spise opp provianten, så vi ordna etter oss og stungt kåken og dro hjemover. Vi tok

Det minste av skinnene på sleden og spente Bæster og oss sjøl
for. Brukte 2 timer på veien. Var stygt redd for at vi ikke
skulle komme oss forbi bergene her ved stasjonen, men det
gikk da såvidt. Sjøen hadde ikke brutt helt inn til fjellet
enda. Men vi måtte helt inn til fjellveggen for å komme
forbi og sjøsprøyten sto høyt. Bergene henger langt utover så
vi måtte bare leire på og håpe at det ikke skulle ramle ned
steint masser vi passerte. Så nå er vi så samlet alle fire igjen.
Det er ei stund siden nå. ~~Torsdags~~ torsdags morran hadde de fått
en bjørn i skuddet nord for stasjonen. Det var morsomt at det
skuddet også fikk gjøre nytte for seg. De satt her i vinduet og
så på at bjørnen gikk og rota rundt skuddet og var snar ut
og stengte bilkjene inne så de ikke skulle skremme bjørnen
og deretter satt Bjørne og Ekrem inne og så på at det smelt og bama
dett. Den levde da de kom bort for å få, så de måtte skyte
den til tross for at den hadde fått selvsjeldet midt mellom
og en arm høyere enn øynene og hele bjørnen var knust til
grøt. Så det er seiglivet kaver. ~~Torsdags~~ torsdags morran så de en bjørn
som rota rundt sør for sørfjellet og ei stund etterpå kom
altså Kåberg og jeg kjørende der forbi, men vi så ingenting.
Og det var jo slikt felt var at alle spor folk vel igjen på

minuttet. ~~Torsdags~~ ^{Torsdags} kveld begynte barometret å falle voldsomt og
vinden økte fra sør og vest. I går steg det ~~steg~~ igjen, men vinden
~~ble~~ økte til full storm. I lørdagsmiddag tok vinden en av sledene
ved maskinhuset og slengte den utfor skedungen og ned på
landkallen. Den ble kraftig ramponert. Og nå er jeg på
vakt og klokka er 04⁰⁰ lørdagsmorgen. For jeg la meg i går kveld
var vinden svakere bra og det var klarvær. Da jeg tømte ut igjen
kl 00⁰⁰ økte vinden igjen men fra NO, og barometret falt bratt.
Og nå er det straks en liten storm fra NO og ved observasjonen kl
03⁰⁰ var det rekord-tendens på barometret, nemlig et fall på 13 mb
på 3 timer. Dertil snøfokk og 5 kuldigrader. Måtte rundt hjørnet
og hente kokes, men det var i sannhet ufyselig. I går så vi nesten
ikke is bortsett fra det
faste knultret langs stranden.
Bare åpent hav og svar døn-
ning og brott. Og ingen is
gir null bjørn så nå ser
det dårlig ut. Men hvis
modortia vil holde så må

vel isen komme nedover igjen.
Ekrem har nikkede høye lang-
fingeren så den er som ei pölse. Da han skulle ha "verba" i hús for bjørnen onsdag
holdt han bare en finger under halvbandet. Han gjorde et kast og dermed var det gjort.

Tirsdag 9/8-51 kl 0200 på vakt. Ikke stort å skrive om, nei. Nord-
østen lørdag smidde fort til sørligvær igjen og mektig mye vind. På
Bjørnøya måtte de orkorr. Så vi har sett inne og studert og diskutert
været opp og været ned. Det er det altoverskyggende problemet nå
for her var jo faktisk ikke antydning til is i noen retning. Skutt til
mandag begynte imidlertid barometret å klatre oppover igjen og gjø
det fundles. Og nordøsten kom, - først små bløff og så større og
har vært liten kuling i hele går. Enda er den ganske frisk. Og så
ble det kaldere. I går formiddag gikk jeg en tur opp på øya og de
var det kommet ei tynn isremse et stykke fra land som seilte
ganske fort sørover. Og nå for øyeblikket er temperaturen nede
i ± 16 grader og så vidt jeg kan se i mørket ligger isen tett utover.
Så nå kan vi kanskje håpe på mere bjørn. Men vi går med
evig skrekk for at det skal bli sørligvær igjen. I går lagde
jeg kjildressen; et meget kumørfundig stykke arbeid. Og så hadde
vi telefonforbindelse med Bjørnøya igårkveld. Årsaken var et
sjakkspillet var kommet galt avsted og en prat måtte til for å
få satt brikkene på plass igjen. Det var god forbindelse og mye moro.
De har ingen is, men fikk en liten bjørn igårkveld allikevel. Det
er vel en stakkar som har blitt igjen der på øya da isen gikk.
Det er bestemt at flyget ikke skal komme hit til høsten. Men

senere i måneden blir det flyging hit. Det flyget som skulle til
Ny Ålesund igår har utsatt starten til den 7de p.g.v. været.
Jeg nå prøvd den nye amatørantenna et par kvelder, men det
er dårlig til. Jeg ikke oppnådd noen forbindelse i det hele tatt.
Jeg skjønner ingenting av hele greia. Denne antenna skulle
jo være mye bedre enn den trådstrumpen jeg har brukt før.
Fredag 9/8-51 kl 0200. Er på vakt inatt. Under obs hver time for
flyget til Ny Ålesund har endelig turket å starte inatt. Her er ikke
stort å skrive om. Siden jeg skriver sist har vi hatt et strålende klart
vær med NO bris, strålende sol og temperatur fra ± 20 til ± 24 grader.
Isen ligger fast som fjell i alle retninger her, men på andre
sida av øya er det mye åpent vann. Tirsdag formiddag var
Kjildsen sørover helt til hytta. Der var en hel del mye bjørne-
spor langs stranden sø i bukten. Det ene skuddet her sø på
naset var trøkket av og kamsen hadde blodd endel, men hadde
kommet seg vekk. Det er alt vi har sett av tegn til liv. Ellers
er her visst helt dødt. Gudene må vite hvor bjørnen holder
til nå. Men vi venter og håper! Onsdag var Bjarne en tur
på sølhytta og Kjildsen og jeg kjørte etter med Palle og Bæstis
og sleden. Slodde med me hermetikk og annet utetys nedover.
Langs hele kysten er det fullpakket med hårdfrosset søpe

som er ganske jevn, så
vi kjørte utpå med
bikledene. Vi våget oss stadig
lenger utpå og enden på
reisen ble at vi nesten kjørte
i rett linje fra stasjonen til
lytta. Sparte jo en masse

vei med det. Og det var jo mydelig føre for hündene. De vil
imidlertid ikke dra uten et en mann går foran. Hadde ikke
det vært, så kunne vi bare slengt oss på sleden og kjørt flott
til lytta. Vi tok et av skimmene på tilbaketuren og hündene
drog det som ingenting. Vi behövde ikke ta i kjelken i det hele
tatt, imidlertid da vi skulle ned på isen ved lytta og opp av
isen her ved stasjonen. Landkallen er nemlig nok så høy og
bratt så det er i grunnen et under at sleden ikke faller fra
hverandre. Og igår
torsdag gikk Kükens og
de samme hündene og
jeg søvover efter nok
et skimm. Og vi tok
et aller største for

å mytte det fine føret. Det
var nok 3 ganger så tungt
som det vi tok dagen før,
men hündene klarte det.
Måtte bare hjelpe til litt
her og der hvor det var
allt for ujevnt på isen.

Det var ganske kjølig igår, + 22-23 grader, men vi var godt
kledd og hadde aviser i bukser for å holde vindene ute, så
det gikk fint. Fotografi-
apparatet hadde jeg med,
men det tåler ingen snø-
kulde, for mekanismen
fryser fast. På hjemtur
igår passerte vi en søv i
som sto sylspiss opp av
sønnen 5-6 meter høy. Jeg
klarte opp på toppen med
mange stier og Kükens skulle ta bildet, — men så var mekanismen
frosset fast og jeg måtte bare komme meg ned igjen. Satt ei heil
stund halvveis ned før jeg torde slippe taket og rutsje ned på
magen med beina først. Isen var jo speilblank.

Torsdag 15/3-51

kl 0500 på vakt. Stilt og fredelig nå om dagene. Vi har hatt det samme strålende vønt hele tiden siden jeg skrev sist. Klart og sol og steady nordost og 20-24 kuldgrader. Isen ligger tett som betong men har ikke sett antydning til bjørn. Jo forresten, — en dag, Ekrem gikk alene over øya møtte han en liten bjørning som han fikk løse skudd på, men den slapp unna. Vi ventet enda på nytt bjørnetrekk, men det ser sannelig smått ut. På matsia er det åpent vann innimellom isen så en skulle tro at ved det var ideelt for bamsen, men som sagt så ser vi nix. For et par timer siden begynte Barten å blike kjøft og da jeg så kom i døra, sto han ivrig nordover, men det var for mørkt til for meg. Kanskje den ligger en bjørn i skuddet her nord? Det er ganske lyst nå, så jeg får vel snart ut å tette. Bjørne og Kåkung var en tur til sørhytta med bilkjene og tok de to siste skinnene hjem i et lass. Det er ingen sak med så fin is å kjøre på. Og en dag var Ekrem og Kåkung her sør på messt med bilkjene og hente hjem kjøttet av den siste bjørnen vi fikk den. Så nå er allt hjemme og vi er parate til å få mere å frate på. Jeg fikk meg en ørehistorie igjen etter siste turen jeg var til sørhytta. Det var i venstre øret for engangs skyld. Det er visst i

orden nå. Og de siste dagene har jeg hatt storjobb. Bekømmingene mine begynte å ramle fra hverandre og "någet måtte der gjøres". Saker og sømmer var komplett råtne så jeg måtte rive av allt så bare overlaret var igjen. Så var det å sy bind-soler og så nytt soler og så bygge opp hølen og plukke ut av vilke milliarder. For 5-6 timer siden var jeg ferdig så langt. Så har jeg mere lar liggende i bløt og skal plukke på halv-saker til å slite på. Og dretter er det endel sømmer i overlaret som må syes. Det virker virkelig solid alltsammen, men tiden får vise om det er noe jeg har fusket med. Har holdt på i flere dager og føkenhendene mine er helt ødelagte. Skilt om i hele handa. Og den høyre handa har de siste nettene hatt det med å visne velk når jeg sover, så jeg har hatt en heil jobb med å holde den i live. Nei, det er ikke stort en lærer med slike fisfingrer. Amatorsunderen har jeg røska istykker og bygd litt om, men det har vært rimelige forhold, så jeg har ikke fått prøvd den. I går barbete jeg meg for første gang siden jeg reiste hjemmefra. Barten og en tufo fremst på haka står igjen for å lime de utsatte pumkter på mitt kontrapei. Og isted fant Ekrem og jeg endelig en feil i den lensens telefonisunderen. Jeg fant på å male

kondensatorer som sto tværs over høyspenten. Der var to
blokk-kondensatorer i parallell og den ene var totalt
gjennomslått!! Skal forsøke å få meg med flyet, hvis hun
da kommer noe fly. Jeg har imidlertid nettopp reparert den
kondenseren som er gåen. Bare som et eksperiment altså, for
slike stanniol-kondensatorer er ikke beregnet på å repareres.
Det skal bli morsomt å prøve senderen ihvertfall. Og så er
det jo bare å håpe at der ikke er flere feil i apparatet,
for så kanskje det kan bli brukbart omiden. Björnøya har
gitt oss spillspillet så nå har vi vunnet to spill.

Onsdag 21/3 -51 kl 0400 på nakt. Skav nettopp ropt på LGE
i en times tid og fikk endelig forbindelse og skal treffe ham
om ei stund for å sende noen påsketelegrammer. Amatørsenderen
får jeg sette sammen igjen slik som den var for den er høløs nå.
Telefonisenderen virker bra nå og vi har hatt flere artige
samtaler med Björnøya de siste dagene, men senderen er
ikke så sterk som den burde være. Reklær ikke Norge.
Bekersømsøen er ferdige og har vært i bruk et par ganger
og de ser merkelig nok ut til å henge sammen! Frostet
og nordausten varte til og med mandag. Igårnorges var
det austsøaust og rime mildværet, nemlig bare $\div 5$.

Stukung gikk over øya og fant en storfrossen liten bjørning i det
midterste skuddet på
andre side. Så gikk han
og jeg over med hylken
og kenta liket. Da vi
kom hit igjen sto Bjarne
med kikerten på ma-
skinhøstaket og vi fikk
se i kikerten en bjørn
som sprang rundt og L

hadde det veldig morsomt ved sørhytta. Det så også ut som om der
la en bjørn i det ene skuddet sø for hytta, men det var ikke
godt å avgjøre på så langt hold selv om kikerten er veldig
kraftig. Så vi spiste middag og så stakk Bjarne og Stukung
søover. Det blei disig mens de gikk nedover, men vi så ihvertfall
i kikerten at bjørnen ferdiles sprang frem og tilbake sø for
hytta og at Bjarne og Arvid snik seg på skuddhold. Går ut
fra at de fikk skutt den. Tenk om det var forposten for
et større bjørnetrekk! Ekrem plages med fingeren som han
forstuet og har spurt lege som mener det må være brudd.
Og slike ser det faktisk ut nå. Han driver nå og smører og
spilken og masserer, men fingeren er ikke trykk.

Lördag 24/3-51 på vald, klokka er 0300. Austromdøstet kuliqq og snøflok, men temporen har stiget til ÷ 3 grader. Joda, Arvid og Bjørne fikk bjørnen på søvhytta. Det var ei binne som herja rundt og tungen lå da i skuddet. Selvskuddet lå veltet. Binne sprang fram og tilbake da de nærmet seg, men stakk ikke fra tungen sin. Synd at jeg ikke var med, for de sier jeg kunne fått et flott bilde av levende bjørn da. Vel, de skjøt binna og dermed fikk vi altså tre bjørn den dagen. De kom tilbake dagen etter, for det bli styggere igjen og nå har han lagt steady på nord-aust med kulde disse dagene, og snøflok så vi knapt kan gå utfor døra. Men nå ser det ut til forandring. Det er felt med denne innesittinga. Vi har jo nesten ikke kunnet være itendørs i mars måned. Dagene blir lange når en bare må sitte inne. Spille kort og sove og spise. Og elendig fargst blir det jo også på denne måten. Onsdag var jeg en snar- tur over øya og så første spor langs stranda på andre side. På hjemturen blei jeg vår at alka tralke over eidet i svære flokker og temmelig lavt. Så jeg hente hagla og sikke over øya igjen, men var for sent ute. Det var bare noen ettermølere igjen av alketralket og fikk ikke has på noen. Hadde senere hagla i småleier og fikk litt på mekanismen. Det

var noe galt slik at sikringa virka bare for ene løpet. Og hva ellers? Jeg har sukket noen påskeliksener, reparert to mottagere, fiksa amatørsenderen tilbake i sin opprinnelige shape igjen, stoppa litt etc. etc. Ingenting spesielt, nei.

Lördag 24/3 ~~24/3~~ kl 04⁰⁰ på vald. Fint vær nå, men litt for kalt kanskje, - ca 20 minus. Men jordbær og sol og null folk så vi kan farte ute så mye vi ønsker. Tajner det holder seg. Det fikk brev fra moderen og fra Boris. Lørdagskvellen hadde vi påskedram og telefonsforbindelse med Bjørnøya med mye morro. Vi har spist godt i påsken, - ja så godt at jeg nå er temmelig sur i magen og trøtten meg med Nogo. Kanskje ribben var litt for fet denne gangen. Velvel. Som sagt er det fine dager nå. Det er nå bare ved en observasjon pr. døgn at en trenger bormelykt for å lese av instrumentene ute. Det er kl 00⁰⁰. Allerede kl 2 om natta er det svært dagslys og resten av dagen er det nesten allfor lyst. Høit Holmesletten lørdagskvellen, men jeg brukte nok feil antenne og da jeg endelig fikk skifta, hadde han stengt. I går formiddag kom jeg meg endelig til å sitte opp den revfella innunder bergit her sør for stasjonen. Jeg har ofte tenkt på det for der er alltid revspor når det er fjøgl (havhest) i fjellet. Nå er havhesten velk igjen etter å ha vært i flere uker i trekk, men fella er iallfall på plass ifall det skulle komme en revfart. Vi har ingen andre rev-

Jeller stående nå. I høst hadde vi jo jeller i massevis, men nå er det hågløst. De flyker full av snø så fort at det er ikke men uto å prøve å holde dem i orden. Dessuten knuser bjørnen dem til pinneved hvis de står oppe. Igår morges så Håkung ei linne med unge på neset her sov men de stakke videre søover da Børsten satte i å gjø. Senere så Bjørne i kikkerten linne med unge ved søhytta og et skudd gikk av så snøføyka sto. Det var vel de samme bjørnene. Da vi hadde spist middag gikk Arvid og jeg på ski til søhytta og så efter alle skuddene underveis. I kikkerten hit- for hytta hadde der vært en liten tass, men han hadde ikke rørt skuddet. Patronen der hadde forresten sett seg fast i kammeret så vi måtte trekke av skuddet for å komme til å fikse sakene der. Ved hytta var det ganske riktig gått av et skudd og mor og unge hadde visst fått en alvorlig skrek i livet efter sporene å dømme. Men små bloddråper hadde linna efterlatt seg, men him må ha vært ei og si uskadd. Sørgelige geier. Vi har nå 20 bjørn med smitt og stort og det er temmelig lite. 40 ville ha vært mere passende. Men det er jo ikke annet å vente. Mars skal jo være beste fangstmåned og nå er den jo nesten gått med bare iver og elendighet så vi knapt har vært utenfor døra.

Søndag 1/4.51 Er på vakt nå. Det snør veldig tett og er nesten vind- stille og $\div 12$ grader. Skilt til midnatt igjen varte det strålende været vi har hatt siden sist jeg skrev. Skilt klar himmel, sol og $\div 20$. Det er ubehagelig da å være ute uten briller. Jeg kom igjen fra hytta igjen. Ekrem og jeg gikk bortover onsdag ettermiddag. En bjørn hadde trukkert av skuddet på neset der, men sluppet fra med livet i behold. Natte til torsdag var der en sværing etter sporene i dømme. Han hadde både trukkert av skuddet og ramponert selvskuddkassen så det blei en hel usparasjon. Ellers så vi

ikke liv. Dørlige geier. Vi bygde snøfestning, fredag, en ringmurs like høy som oss sjøl og med skyteskår i kanten på høyde med skuldrene. Bygde av blokker som vi skar ut av skaren. Der er flott skuddhold for bjørn som kommer opp på neset. Men hva hjelper det når her ikke er noen bjørn å skyte på. Snøfestninga ble døpt "Bjørneborg"!!

Da jeg kom hjem
fra hytta igjen.
middag var Bjarne
og Arvid i full sving
med stovengjøring
så det var bare å
sette igang. Ordna
og tørket stov og korta
dørken på rommet

og deretter vaske jeg ganggulvet. Der var note fra
Holmeslitter om at han ønsket også igårkvell. Jeg hørte
ham fint, men han hørte ikke meg, nei. Det er vist
bare å gi opp hele forbindelsen. Det blir jo aldri noe
noentlingg que på det.

Tirsdag 3/4-51 Dagene går og ingenting hender. Søndagsmorgen
drog Arvid til hytta for å holde skrem med selskap så det er

bare Bjarne og meg her
i disse dagene. Sist jeg
skrev var det snøvær, men
få timer etterpå klarnet det
opp igjen og det har vært
nesten skyfritt siden med
strålende sol og samtidig
sydvestlig vind og mellom

5 og 8 grader. Det er ønskelig. Men som sagt så hender det nok
ser ikke ut til at det fins noe dyr på jorden som kalles isbjørn.
Det er vist bare eventyr. Det værste er at jeg ikke har tatt noen
bilder av bamsene vi
har fått. Jeg har stadig

utsatt det og ment at
det bli tid nok nå ut-
over våren med godt
lys til å ta fotos. Og nå
ser det ut til at jeg bli
midt til å måke snø av
et av de gamle bjørnelikene.

vi har liggende og ta bilder av det. Nei, da kan det heller være
det samme. Enda har jeg da et littelite kjøp om bjørn. Og nå drar
jeg fotografiapparatet med meg overalt, - det var det jeg skulle ha
gjort for måneders siden. Jeg er som sagt alene telegrafist her i disse
dagene, - ja, det har jo hendt for også. Vi må jo skifte litt på å
være på hytta. Det blir rakt flere døgn i trekk, men så får en jo
ta langferie utover så det er helt fint. Som jeg vel for har sagt, skal
det sendes "net" hver tredje time døgnet rundt i midtatt kl 2400. Så
jeg har anledning å sove fra 1930 til 0030. Men det blir nå til at en
sitter oppå litt utover kvelden. Sover like bra i to stoler mellom
"mettene" om natta. Har to rekker i skrym med 5-6 minutters
forskjellig tid så det er rimelig å forsove seg! Igår og i forgår
var jeg noen turer over øya for å se etter bjørn, men uten

resultat. Forleden dag var det 3-4 cm herlig silke-
snø oppå den vanlige
skoren så det bli flott
kjøring i bakken. Men
natt til idag bli det visst

og det flotte skiføret forsvant
i form av tett snøfokke, slik
at det nå er liten vits i å
bruke ski over øya. Det er
faktisk som glass på sine

steder. Utstyrt med gevær, kikkest og fotoapparat er det mors å
streife litt omkring i all ensomhet mellom "mottene" om dagen,
men nå når landskapet (eller is-skapet?!) er helt dødt så blir
det kjedelig. Her skulle være flotte forhold for bjørn nå, så vi
forstår absolutt ingenting. Særlig på vestsida av øya kunde det være
fint for bamsen for det er store striper åpent vann mellom
isene og det hull er i stadig bevegelse. Men vi ser ikke spor
engang. Slavhest og alker ser vi hele dagen og natt til mandag
var temperaturen helt oppå i +0.4. Det må være våren. Og lysere
og lysere blir her. Akkurat omkring midnatt er det litt dunkelt,
men en må stort sett si at vi nå har dagslys hele døgnet. Og
nå håper vi bare på flypost, - renter med lengsel på det, som
selvfølgelig ikke bli noe av. Godværet kan jo ikke være
svig og som bekjent så kommer det alltid styggvær efter
godvær. Størnene har vært nok så ivrige i det siste

for vesla har løpetid igjen. Når de strekker bejtingene
er det bare et par meter som skiller dem fra fjøhva, så
det er ikke noe å si på at de bruker litt bejst. Så mest,
men dog så langt ifra,

Søndag 1/4-51

Jeg kom hjem fra luytta idag.
Ekrem og jeg har vært der
siden torsdagskvelden.

Jeg får forsøke å skrive i tuss
og orden. Onsdag kom altså
Kubseng og Ekrem fra luytta.

Jungen fangst, ikke spor

engang. Samme ettermiddag blei det tett, tett snøfall og null
vind så Arvid og jeg gikk en tur over øya. For mors skyld drog
vi opp bakken en pølle som står etter tyskerne. Vi så
ingenting på turen over og da vi kom tilbake kjøpte vi med
disse to brattbakene over stasjonen med pøllken. Det var
15-20 cm tørt litt myrni så snøføyka sto himmelhøyt over oss.

Kanne ingenting se, så pøllken stopte seg sjøl. Et sted for
vi utfor en liten skavl og svode fritt i luften et par meter.
Vi hadde snø i kjiftene og innimellom skjorter og gensere
og i geværene, - kort sagt overalt. Utten at en bli som
barn igjen - o. s. v. ! Torsdagsmorgen var Kubseng en
tur over øya igjen i strålende sol og der lå ei lita
binne i det midterste skuddet på vestsida av øya

Kükens og jeg tok
kjilke med og dro
over og flådde.

Ehren kom siden
og hjalp oss med å
dra skinnut og skutter
tilgårds. For mors skyld
åpna vi magesekken
for å se hva ho hadde
spist. Og hva fant vi?

Jo, et stort tykt gråpapir og nix mer!! Lav levestandard
det får'm si. Der hadde vært to jomstøve bamsen sammen
men den andre hadde labba utigjennom isen i fel fart
etter sporene å dømme. Tidlig på ettermiddagen gikk

Kükens og jeg over øya igjen
for å se om den andre
bamsen kanskje kom
tilbake for å se etter
forloveden sin. Vi var
midt innpå åpne
eidet da Kükens sa
stoppe. Og der så vi

noe som røtte seg på brinken like ved midt-skuddet. Det
frossant og kom igjen. Det var skuddet på en bjørn som
kom luskende under brinken. Og vi sto midt på

flati, levite vidda og
hadde ikke anledning
å røre oss for ikke å
skremme bjørnen. Der
fantas ikke delering ar
noe slag så vi måtte
bare sitte på huk på
skiene og se på bjørnen.
Det var for langt hold,

til å ha særlig sjange på å treffe med et skudd, så vi satt
bun og så og håpet at den skulle gå i selvskuddet. Den rusa
rundet skuddet og staken og sto på to og snuste ei stund. Jeg
tok noen bilder; - hvis de er klare nok kan de vel fortelles

kraftig opp. Ansider,
stakk bamsen snuten inn
i selvskuddet, men han
tok ikke åta, men gjorde
helomvendning og la på,
sprang plutselig og da
vi kom fram til brinken
så vi bjørnen langt med

på isen. Frekkingen, han hadde pissert foran selv-
skuddet!! Velvel! Torsdag kveld i 20-tida fant
Ehren og jeg på at vi skulle til lytta. Lasta oss med

proviant og gikk på ski nedover. Der var bjørnespor på neset dermede og et gammelt bjørnelik var revet opp, men selvskuddene var urøtte. Jeg kom altså hjem i formiddag. Der var bjørn alle nettene ved lytta; fiske spor, men skuddene urøtte. Vi tenkte å sitte valgt i "Bjørneborg", men det var for kaldt. Temperaturen var nede i -29 grader og frisk bris av og til så det var faktisk umulig å være ute. Men Ekrem ble altså igjen dermede for å få hær på et par stykker. Der er absolutt muligheter nå. Jeg har gjort en fin fadese med

fotograferinga. Har toysa med eksponeringsindiksen på innstillinga på lysmåleren. Har i det siste hatt den vanlig-forestilling at filmene er 27° (som jeg brukte i fjor sommer) mens de er 32° . Fryktelig

menke er det så jeg begynner ikke lenger å tulle med. Men en god del bilder er nok ødelagte, det er jeg sikker på. Det er virkelig trist å tenke på. Og på lytta her om dagen gikk filmen tvers av i apparatet. Vi skalke vindu og dør på lytta så det blei bekymret inne og så tok jeg opp filmen. Den var slitt av i den enden som sitter i

kasetten, men jeg fikk den da på plass igjen. Før bare høye den ikke tok skade. Jeg har sendt note til Stabel og spurt om vikarjobb og har fått svar. Han mener det blir i sineste laget jeg kommer hjem, men at jeg skal søke til Oslo allikevel. Og nå har jeg da forfattet et skriv til Personalkontoret i Tele. styret så får de plasere meg hvis mulig. Men det går vel neppe. Det later til å være for sent når det gjelder meg og mine affærer. Var det ellers noe? Jo, vi begynner snart å øyne slutten på potetene. Men så er det tørrt potet i reserve. To svære bokser fra han slagerup. Og nåv Bjarne åpna dem her om dagen viste det seg å være tørrt grønt istedet for poteter! Ajaj! Men vi har grønnterter i massevis så det går nok. Jeg hadde flott gso med LAIGD tirsdagshvellen og Bjarne hadde mye nytt å fortelle. Og så kan jeg tilslutt nevne at nå står sola opp i 3-tida om morgnen og går ikke ned for sent på kveld. Det går nå så ikke mellom hver gang vi behøver å lade batteriene. Trenger snart ikke lys i det hele tatt så da kan vi ta sette alle batterikassene i parallell til senderne og da holder de nok i lange tider.

Onsdag 11/4-51 Klokker er 0200 og jeg er på valgt. Det er bare Bjarne og meg på stasjonen for Arvid stakk nedover til Ekrem på lytta søndagshvellen. Igår hadde vi et fryktelig vær. Vind opppe i storm fra nordaust og kalt og tett, veldig tett, folk. Det tok faktisk prusten av meg når jeg måtte sit av og til. Men nå er det brakne og er nesten vindstille, klarer og minus 25 grader.

Jeg hadde en liten
prat med dolmesletten
igår kveld. Han snakke
om husbygging og det
nevnte han forrige gang
også, men jeg har ikke
riktig fått tak i hva det
egentlig er han mener.

Men det skulle visst komme
brev med flyet. Ja, det
flyet, ja. Nå blir det

vel snart slutt på klarværet, for det kan jo ikke være evig og da
blir det vel ikke post til oss nå heller. Kjempe en bare la være
å tenke på det så ville ikke skuffelsen bli så stor om det ikke
kommer. Ellers skjønner her ingenting. Jeg har skittentøy liggende
og strømper med hull i og andre saker som kunde fikses, men
jeg er fullstendig giddeløs p.t. så intet blir gjort. Skulle hatt
meg et had også, men utsitter det forblødig p.g.a. kulden. Det
er ikke mulig å få det omthiig varmt i maskinhuset når det
er slik frost. For ei tid siden en levell Ekrem og jeg satt her,
spilte de ei plate fra England som het "Mockingbird Hill".
Jeg sa til Ekrem at den kom til å bli stor-slager, men det
mente Ekrem var lite trolig. Men jeg traff nok i blinken
for nå høres vi den nesten hver dag. Skjøte den nettopp
fra Luxembourg. Det er alle tidens festligste vals. Bikkjine
fryser på beina og jorderen often biter sone å trikke rundt på
et bein. Det kan altså bli for kalt for dem også.

Torsdag 13/4-51 Ja, idag
skulle egentlig flyet ha
vært her, men så bli
det avlyst på grunn av
været. Det er liten kuling
og tett snøfokk og \div 20 grader
Onsdag kvell kom Ekrem
og Kålaug fra Søhytta. De
hadde fått en liten björn.

Torsdag morna pakket Arvid og jeg i sekken proviant, tårverk,
sktra kler, kikkert, fotografiapparat og spade, ^{soveposer} og
og gikk på ski til nordhytta. Det bli en marsj på 1 time og
50 minutter. Dyttan var
så og så nedföhrt, men
vi grov oss da ned til
døra og kom oss inn.
Der var fullt av snö i
gylter-rommet, og i det
innerste rommet var
det fullt av rein. Vi fikk
opp skostenen og fyrte kraftig. Rimet i taket tinte og ei
tid utover dagen var den nærmest regnbygger inne. Vi var
to timer over øya der nord mens hytta tinte og tørka så
smått. Tok noen bilder. Der var massvis av björnespor,
men de fleste var riktig gamle. Et var imidlertid bare

men timer gammelt
 så det ut til? Det var
 en svær tuss som hadde
 rinda over øya og
 ned på isen like
 nord for hytta. Ja,
 der må ha vært masse
 bjørn i vinter. I 5-tida
 om ettermiddagen var
 vi turistprovirant på

grimmisen og spiste koldts. Ende var det så røtt i hytta at det
 ikke var tale om å pakke ut soveposene. Vi fryte ovenn så
 kaldt at tjeregrynnen på veggen smelta og tjera rant nedover.

Litt senere på holden, -
 det var altså igår, var
 jeg ute etter litt snø og
 da jeg så sover, så
 jeg en mann på ski
 som kom mot hytta.

Jeg sa på Arvid og vi
 gikk imøte med karn

som vi der så var Ekrem. Vi trodde allt mulig galt. Trakk
 Bjørne hadde skada seg eller at det var blidd krig. Så
 mistet det seg altså at Ekrem bare gikk en tur på ~~1/2~~ 1/2-2
 timer hver dag bare for å fortelle at flyet skulle starte
 om natta og komme hit i 9-tida idag. Vel, så ble

det ingen overnatting
 som vi hadde tenkt.
 Vi skulle haffe, ordne
 opp i hytta, pakke
 sekke, tok med skor-
 stenen og spikra igjen,
 gløgger og dør og gikk
 hjem igjen alle tre.
 Vi kom hit i 23-tida
 igårkvell og kl 00³⁰, -

kom det melding om at flyet var innstilt p.g.a. været.
 Skuffelsen var stor. Men det var visst bra vi kom oss hjem
 for idag er rovet fælere enn det igår var fint. På søhytta
 er det ikke farlig å bli varfast noen dager for der er rene
 litesås-hotellet, men på "Hotel du Nord" har det jo stått til
 medfalls i årevis så der er mildest sagt fælt. Men vi fikk
 da en tur dit iallefall. Får ta ei overvintring, nei natting
 mener jeg, senere. Vi skulle jo se etter bjørnehj for om mulig
 å få tak i noen levende unger. Ellers er å berette at jeg har
 kjøpt meg gattees av et gammelt ulltøyge slisk som Bjørne
 og Ekrem har gjort. Det er jamen kvalitetske saker. Og
 så har vi sett vartegn. Alle flokken ser vi hver dag, alle i
 utrolige mengder, så det tar vi ikke høytidelig. Sammen med ~~de~~
 havhest og småmuser. Men natt til igår så Ekrem en snøspurve
 ved maskinhuset. Og igår så vi flere snøspurve og dessuten et
 par teister her borti fjellet. Men jeg tror nok snøspurven er litt for
 tidlig ute i år.

har nettopp vært ute med litt havregryn til snøspurrerne. Strålende klart vær og solkinn og $+20-22$ grader og så og si vindstille. Igår lørdag fikk vi skuffelsen over alle skuffelsen. Kåsen hadde vært og jeg våkna i 10-11

tida igår formiddag med at han og Bjarne prata om fly. Jy tåna da ut og da var Catalinaen på tur hitover fra Songsbryn. Både Bjørnøya og Isfjord og antagelig hele verden ellers hadde alright flyver, men her var det tett snøhov og huling og sikt 300-500 meter. Så var flyet på Negropoint og slapp post til Lohne så det var altså ok vær der. Og så sa han at han kom hit. Vi tåna ut Ekrem og heiste flagget i snøfokket (det var så vidt vi kunne se det sjø!) og jeg satt stand by i radion og prata med flyet mens de andre tre lygte på seg allt de har av leler og sto ute i været for å se hvor posten datt. Vi høte flyet da det passerte trær over øya litt nord for stasjonen. De fløy på radaren. Så prøvde de å fly inn for øst, men de klarte ikke å komme inn på oss i stiggrovet og måtte sette neser hjem igjen uten å slippe noe. Stervegud for en skuffelse. Tenk vi kunne høre kjerlighetsbrevene oppi lufta, men kunne ikke få tale i dem. Forferdelig. Tusen ganger værre enn om det ikke hadde kommet noe fly i det

hele tatt. Flyerne sa at det var sørgelig men ikke ventet til en senere anledning. Jeg har mine tvil om at det blir noen senere anledning. Men det værste av allt er dette været. Det er jo værgudene som har skylda. Nå har vi hatt strålende vær i 3 uker i trekk. Den dagen flyet skulle komme (fredag) blei det stiggrover og det varte til nøyaktig 2 timer (!) etter at flyet hadde passert Høgen! To timer etterat flyet sa farvel, kunne vi se helt til sørhytta og vinden var spakna. Og så har det klarnet jvnt slik at 5 timer etterpå var det klarvær og vindstilla og sol og saker og ting. Det er nesten rart hvordan det stummet til å truffe akkurat i utide. Vel. Skuffelsen er som sagt mektig stor, ja så stor at jeg tilogmed har mista håpet om at det skal bli fly en gang til. Jeg gikk en tur over øya i fullt sinn. Der var nok å se og det gnynde godvær hante meg hjem igjen, — akk, så bitter på hele tilvæsen. Noje skatter, prisøkninger, dritt og bort allt sammen. Enten må en emigre, eller bli kommunist i håp om forandring, eller bli ivrig arbeidparti-øgentjener for å få et bein å gnage på. De oppretter jo stadig nye kontorer og departementer for å skaffe bein til sine egne kreaturer. Hvordan skal det gå når de ikke lengre klarer å finne på nye stillinger til sine trofeller? Da bli det vel frafall. Hva har en døgnmen å glede seg til ved hjemkomsten? Nix! Etter ei ikke kommer jeg vel til å ønske meg til Lagos eller Manila.

Onsdag 18/4-57 Klokken 02¹⁵ på nakt. ± 16 grader og liten NO
kuling og snøfokk. Klokken 20⁰⁰ igårkveld hadde jeg rigga opp
amatørsenderen for 950 Kohneslitten, men da kom Arvid
stormende inn og ropte bjørn! Han hadde vært i maskin-

huset og så me som
vånte seg bortunder
berget. Vi lynte på oss,
- Arvid, Ekrem og jeg, og
la oss i anlegg med
kanonenes sørom maskin-
huset og ventet. Vi så da
ingenting og Kiskens lunte

gjorde at han hadde sett feil. Litt snøfokk var det jo. Men så gikk
Ekrem oppå en skaul og strakte hals sørover og da så han
bjørnen nedfor nermeste sluskuddet på vei nordover. Vi la
oss i godt anlegg og håpet på at bikkjene ville holde kjift.
Og så kom da bamsen fram nede på isen. Bikkjene bjuffa
litt og han stoppa og snuste i været, men fortsatte så. Så
gikk han bakom noen stor-iser og da han kom fram igjen
hadde han satt halsen skrått ut fra land så vi brente los
for ca 150 m. hold. Mitt første skudd traff og så fikk han
nok flere treffere og begynte å bli mens han la i vei
rett utover isen. Og så begynte alle tidens sirkus. Han
lå på ryggen i sprulla med beina rett i været. Han

sprang med bakbeina
med haka og forkroppen
flat på isen. Han
sprang med forbeina
og drog bakkroppen,
etter seg stykkevis. Han
rulla over på sia, reiste
seg opp og rulla over
igjen. Og samtidig med
allt dette klarte han å holde bra fart utover. Vi la på

sprang etter. Arvid måtte gi opp, han hadde glemt å ta
nøk på hendene. Jeg hadde glemt ammunisjon og hadde bare
to skudd igjen i geværet, men fikk et klips av Ekrem.
Vi skjøt noen skudd mens vi sprang og endelig blei
bamsen liggende på sia stille. Vi gikk framtil og jeg ga
den et nakkeskudd på blott hold og Ekrem ga den et i
halsen. Så gikk vi
inn og spiste kvelds.

Deretter gikk vi ut alle
fire og drog utover isen
med to bjelker og dler
ent som treugter og fjædd
og drog til gårds skinn
og lemmer og tilslutt

skrotten. Det var
en bra rusk. Ein
gammel hankjønn
nester tannlaus. Jo
ar de svare hjoentunni
var velk. Vi åpna
magerekeken. Den var
så rein inni som
papiret her. Fantet

ikke antydning til noe slags mat. De spiser hankjønn
ikke i denne "reinnar-tia". Så fikk vi da løssa skudd
med geværene igjen. Moro var det, det er sikkert,
men jeg har enda sett i høyvoret etter første skuddet
fra Ekrem. Jeg lå med øret like ved geværmunninga
hans da han fyrte. Og nå har vi altså vistnok 23 bjørn.
Igår kvell besto Bjørnøya på telefoni mykter til oss av de
nye avisene de fikk med flyet. Lokalmytt i massevis.
Olav Pedersen, sturten på LJB, er alle tiders kåsør. Og det
sine spøkeriet i Kærvikhamn blei kommentert på alle
måter. Særlig det at journalisten fra "Tromsø" lå i sove-
pose ved siden av senga til jenta i spøkelsesrommet.

Freitag 20/4-51 Ja, nå er jeg helt alene på stasjonen. Klokken er 16³⁰
og det er fint kinnorgel fra B.B.C. Tilseng og Ekrem drog til sø-
lignta i middagstida og Bjørne er nettopp gått over øya for
si etter alka. Det er alle tiders vær. Enda igjen var

det kiling og folk men det blei stadig mildere. I dag er
et belanna lult opp og sol i masser og laker bris.
Temperaturen har vært over nullpunktet, men er nå
-1/grad. Det tiner i bakken og talskrea gikk i middags.
Det er slutt med mørklegging for det er lyst hele døgnet.
Der er nå 15-20 snøspurve som holder til ved maskinhuset.

De får havregryn i massevis og har det flott nå, men de
så svært pjuskete ut mens det var så kalt. Bjørne forteller
at sist han var her, ble det en frostperiode utpå våren og
da fros snøspurven ihjel i massevis. Noen sto fastfrosset på
marka. Det er merkelig at de kommer oppover så rent for tidlig.
Onsdag middag satt det laus stein i koksoren i maskin-
huset. To hele steiner og et par biter. Lot det sklene i oven
og stöpte steinene på plass igjen med ildfast leire. Så nå
har jeg da prøvd det også. Stadig nye erfaringer. I dag
har vi ikke fyr i den oven og jeg var å titta på sakene og
steinene satt som spikra. Ekrem holder på å lage ei
stor tavveske av skinn med fleu rom og glidelåser. Han er
fenomenal med hendene. Det er vel ei jente som blir gla
for så forseggjort og elegant får en ikke kjøpt verkene. Anvid
barberte seg igjen og fikk klippet håret. Han hadde et stort
virkelig flott skjegg. Det er ontlig rart; vi kjenner ham faktisk
ikke igjen. Det er som en vilt fremmed kar. Igårkvell kom
en liten bjørn over øya her og ned på isen borten maskinhuset. Bjørne
Ekrem og jeg sendte noen skudd etter den, men den var på
forhånd skremt av bikkjene og forsvant tilhavs i skudd.

etterpå var Ekrem og jeg en tur over øya, men den var
ingenting å se annet enn sporene etter den lille.
Han hadde passert to selvskudd uten engang å
merke seg kassene. Det er helt åpent vann på
vestsida etter den langvarige nordøst-vinden, men her
på vestsida av øya er det helt pakket med is bortsett fra
enkelte små raker langt ute i horisonten. = Ekrem
hadde med seg to filmer uten kasett. Jeg skifta den ene i
kasett her om dagen, og måtte da ta kassetten av en av de
brukte filmene. Gjorde det i mørke og håper det var mørkt
nok. Det er så mye tøys med filmene, synes jeg, at det
blir vel nye flasker om det blir noe av alle de fine
bildene. I går kveld da Ekrem og jeg var over øya så vi en
rør med på Björnslatta. Merkelig sort her på øya. Han
var hvit, men hele ryggen var en svart flekk. Den forrige
vi så var lysbrun med mørke flekker! Reven skal jo egentlig
være hvittvit på denne tid av året. Ekrem sendte ei hule
etter reven for mer skyld. Joss, for ei fart den fikk.

Tirsdag 24/4-51 Søndag ettermiddag kom Arvid og Erling hjem
fra hytta. De hadde sett et par bjørner og en svøving hadde dradd
av det ene selvskuddet, men de fikk ingen av dem. Søndag
kveld gikk jeg en tur alene over øya og gikk ned til stranda
på andre sida. Så fikk jeg øye på en bjørn som kom
langt sør på stranda. Jeg la meg på magen ved ei av reve-
fellene og ventet på den. Det tok lang tid for bjørnen var
nok veldig lekende og tok seg god tid. Han hoppa og spratt

og hadde det veldig morsomt borte på isen. Der er ei isremme
på 3-400 meters bredde langs stranda. Jeg trodde bjørnen
skulle komme på land og gå langs stranda. Men han holdt
seg utpå isen og da han omsider kom tvers for meg var
holdet minst 250 meter. Det snevde litt og var dårlig sikt og
noe vind, så jeg holdt på å la være å skyte. Men jeg hadde bra
anlegg på fella og bente løs. Det var bom. Bjørnen tok et par steg
utover, men stoppa så og sto og snuste alle veier. Han forsto visst
ikke riktig hva som foregikk. Så skjøt jeg et skudd til og det traff.
Han hoppa rundt i ring og brøt seg sjøl bak. Noen skudd til og så
lå den stille. Jeg prøvde å gå utover isen for å se om den var
død, men det var så mye bløt sørpe at jeg torde ikke gå alene.
Så gikk jeg hjem og henta de andre og vi tok med litt kjøtt og
teivert og saker og ting. Det viste seg å være solid is under sørpa
så det var ok. Bjørnen var da ok. Det var ei lita binne,
ikke særlig stor, men ikke av de minste heller. Ene bakbeinet
var skutt tvers av og så var det et tuff i sia. Den var nesten ikke
blod for den hadde blødd innvendig. Flådde og serra skinnnet på
kjelken og så drog vi det opp de bratte bakkene. Det gikk da det
også. Det er den første vi har skutt med på stranda der. Og det er
også den første jeg har ansvaret for helt alene. Veret er mildt
femdeles, ikke under 2-3 grader minus. Litt tåke inniblandt. Det tiner
på marka, og kommer stadig flere småfjærrer som syns utfor
vindene her. Litt våt snø faller det av og til. På vestsida er det som
sagt åpent vann, men her på denne sida av øya er det tett
med is utover. I går kveld var tåkemyg og jeg over øya etter

alke. Vi fikk 7 stykker, men ingen av oss har noen øvle med haglgaver, så jeg vil helst ikke si hvor mange patroner vi brukt. Det er fantastisk hvor mye alke her er.

Det må vere millioner uten overdirekte. De trekker i store tulle flokker time etter time. I ettermiddag så vi at alke begynte å trekke over øya her, og

Skrem, Kårey og jeg gikk opp på fjelhaugen oppå eidet og la oss til med hagla. Vi fikk 9 stykker, hvorav fire på min part. Igårkvell fikk jeg bare ei eneste og enda var det mye tettere med alke da.

Så det hjelper med litt øvle, det er sikkert. Så nå har vi fire alkemiddager hengende opp i búa. Bjørn er vi imidlertid mindre av. Og nå begynner den vel å bli dårlig i pulsen snart. Lørdagskvellen da jeg skulle prøve å få Holmedetten på tråden fikk jeg anrop kraftig fra en gammel norsk signatur. Det var trolig som svart i stedet for Bjørn som hadde

noe kluss med riggen sin. Vi hadde full styrke begge veier. Det er visst den beste amatørforbindelse jeg har hatt hittil. Vi hadde en liten fest i all uskyldighet imatt. Noesomt å slå seg løs en gang iblandt. Og nå har jeg nettopp hatt generalprøve på rifla. En engelsk utgave av Simon Templars noveller ligger og venter på meg. Solongsalenge!

Lørdag²⁸/4-51

Dagene ruder. Mildvær har, - ja det vil si vi er under 0° men vi holder det for mildvær. Tross det fant vi en

ihjelposset snøspurv her, utenfor huset. Har nettopp hørt at underholdningsprogram fra Tromsø og det var jamen flott. Det danseroktet var forbausende godt. Vi har nå kobla fra lysnet for godt. Dagslys lule søgnet

Igår morges kom en bjørn nord for langs stranda. Den dreide i midlertid ut fra land og da jeg tønna ut hadde den lagt seg til langt ute på isen. Den lå der i noen timer og trolig ble vi irritert og tok skiene fatt utover isen, Skrem, Kårey og jeg. Det var mye lenge enn vi hadde trodd. Det

var sikkert 1 kilometer fra land, — ihvertfall ikke langt innen.
 Skiene larmet for mye på isen, så vi gikk siste stykket på
 beina for ikke å vekke bamsen. Området lå vi bakte en
 is på ca 100 meters hold. Men bjørnen lå i ei grop så det
 var usikkert ~~å~~ å skyte derfra. Et godt stykke lenger fram
 var en is til, så jeg kröp på magen dit mens de andre holdt
 bjørnen på hornet ifall den skulle våkne. Så tok jeg bjørnen på
 hornet mens de andre to kom å lunde fram til meg. Bamsen
 sov like trygt. Holdet var vel nå 30-35 meter, klar, gå! Vi skjøt
 omtrent samtidig og Ekrem et skudd til etterpå. Altså fire skudd
 og den lå bamsen død.

Det var ei ganske fin
 binne. Vi gikk iland og
 drakk kaffe og så gikk
 vi alle fire utover med
 to kjeiker og drog iland
 både skinnet og kjøttet.
 I går kvell holdt jeg på

å henge ut singelklærne
 til lufting. Da satte bilkjerne
 i et felt spetalkeid og
 opppe i lia sør for stasjon
 sto jeg på tre hjørner
 og titta på. Ei over
 binne med to store
 tinger. Bamsen og jeg

la på spærer sørover forbi
 maskinhuset (de andre sov)
 for å ta imot bamsene når
 de kom ned. Men de smulle
 og gikk tilbake over øya den
 regn de hadde kommet. Vi
 skjøt endel skudd etter dem
 men holdet var alt for langt.
 Det var ontlig trist å se
 tre fine bamser forsvinne

slike. Bamsen var over øya etterpå for å se om de virkelig hadde
 berga seg innen selvskuddene. De hadde gasset to skudd. Ved

det ene hadde de opp-
 holdt seg lenge og pissa
 og smüst omkring, men
 den fine ferske åta
 hadde de ikke rørt.!!
 Jaja. Slike stot gir livet.
 Jeg tok meg et herlig
 bad etterpå, godt og

varmt i maskinhuset. I dag har Ekrem kuttet håret mitt i
 nakken. Det var begynt å vokse ned mellom ryggen og skjøta.
 Ekrem gikk forresten ivell til dørhytta en tur. Det så ut i kikket
 som om den lå noe ved det ene selvskuddet. Men det kan
 jo være en folkskavle. Han skulle overnatte. Der en kvell
 i tika var kulde og jeg en skiter over øya og nordover.

til alkefjellet for å se på fuglen. Det var fantastisk. Slett fantastisk. Vi sto der ute en times tid og alkeflokkene svarte over hals på oss hele tida. Slik holden det på fra sent på ettermiddagen til over midnatt hver dag. De er sør i havet om dagen og kommer tilbake til fjellet om kvelden. Vi

fykte et mauser-skudd i luften for å se om der var myg, alke i fjellet. Fjellet er 150-200 meter høyt så og si loddrett med tett i tett av små hyllev. Og det er sikkert 150 meter langt og går rett i sjøen. Ja skuddet smalt og jöss og jöss! Det er ikke overdrivelse å si at himmelen mørknet. Det måtte være millioner alker på en gang.

Alkekunnet som myggsvermer. Jeg tok et bilde mot himmelen, men vet jo ikke hvordan det kommer ut å ta seg ut. Jeg så ikke at det var det siste bildet på filmen og skrudde iorig rundt og da det jeg selvfølgelig filmen ut av kassetten. Vell, jeg har jo smått fått øvelse i å filme slikt nå, så det er ok. Og så er spesi

kommet nå og ligger i flokker på flere hundre som små øyer mellom isflakene på vestsida. Her på østsida av øya er det bare havhest og måker og teist i fjellene og isen ligger epikre-tett så ingen plass til en heller. = Skulle prøvde jeg forbindelse med LAIGD igjen. Nei, Langen kunne ikke høre meg i det hele tatt, men hadde solid forbindelse med Høstad. Så nå må vel Bjarne forstå at det er noe galt med mottakinga hans.

Velvel. Det var visst alt for i levelle. Light Program spiller flott nå og Bjarne stikker alka til innover middag og "The Am-ging Web" ligger og venten på bordet. Skal ha vakt i natt.

Freitag 4/5-51 kl 03⁰⁰ på vakt. Nå er det ikke stort å skrive om. Været er jo et kjedelig emne, og dessuten er det jo bare NO, NO og etter N.O. Vi har nå i noen dager hatt mellom 10 og 15 grader minus og litt snøfall og folk og overskyer, så enda merker vi ikke været. Men lykt er det. Følel dagshys døgnst rundt og midnattsol siden ca 20. april. Sola kommer frem bak fjellet her nord kl 2 omtrent (når det er klart) og da er den virkelig høyt på himmelens ja, en bjørn har vi fått. Det var natt til onsdag mens Kirkung og jeg sov. Da kom en stor haubjørn over øya og Ekrem og Bjarne sto ved instrumentlykta og sløst på

bjørnen da den kom frem rundt maskinhushjørnet. Ved første skuddet hoppa den til sia og bakover i et langt sprang og for så utover isen der den satt overende utpå. Sær-
van den, men dærlig jels. Bjarne måtte det høyeste-
sprangt bjørnen gjorde ved første smellet. Han måtte ja
spout etter forlabbene og til den forlabbene hadde slått ned
igjen. Bjørnen hadde hoppa syv meter i stille lengde !!!
Ja, det var en språk fant, men så fantes det ikke øyeblikk på den
hullen; bare skinn og bein. Så nå har vi visst 26 bjørner, men
det er mye småbjørn. Forledendag tomte vi stua og vaska
taket og malte det og taklistene. Natt til igår fikk jeg
ikke sove og Bjarne var også våken, så vi torna ut i 4-tide
igår morges og begynte å tapetsere i stua. Til middag var
vi ferdige, — Kükens og jeg tapetserte sluttet mens Bjarne
kokte middag. Så malte Bjarne golulistene. Etter å ha
spist gikk Bjarne og jeg til kjøps. Det var forresten Kr. Himmelfart,
Jeg sov i ett strøk til velkenndelika ringte kl 00²⁰ da jeg skulle
på vakt. Da hadde Bjarne vært opp og lakket golvet i stua.
Der er helt nydelig nå, men tapeten har allerede sprukket
en plass, så den må vi klistre på et nytt flak. Ekrem har
vært et par dager på sørligta. Han så bjørn uti isen, men
fikk ingen. Her har vært noen noter fra V. varslingsa i det
siste. Her skal komme opp nye lysbatterier (som vi ikke
har hus til) og ny dieselmotor. Så nå er det bestemt
at her skal bygges et lite hus som skal være reserve-
stasjon og proviant hus slik at de nye batteriene kan

stå i et nærværende proviantrom i maskinhuset.
Så her kommer til å bli store forandringer, en det ut til,
og så er det kommet spørsmål etter bestillingslister for
meste års drift. Det blir en hel jobb å sette opp listene
og huske på å få med allt. Har heldigvis gjort endel
notater i årets løp etterhvert som vi har oppdagat ting som
mangler her. Og så har vi en jobb i vente og det er å male
maskinhuset utvendig staks det blir litt varmere i luften.
Det står enda like trekvitt som da det blei oppsatt. Bjørnøya
har hatt båt, "Haløygen", og jeg sendte brev til Doris og til Tora
til Bjørnøya som da sendte dem med båten. Det er jo god
tid og god forbindelse med Bjørnøya slik at jeg kunne
sende virkelig langt brev den veien istedet for over V. varslingsa
hvor du har dærlig tid og høres oss dærlig. Leste neste-
parten opp på telefonen og så skrev Rasmussen på Bjørnøya
det ut med på maskin

Søndag 7/5-51 Klokken er 07¹⁵ og jeg har nettopp skiftet registrerpapirene.
Det har klarra opp i nattens løp og er nå vindstille og strålende sol
og +13 grader. Siden jeg skrev sist har det vært helt overskyet og lett snøfall.
Fikk vite inatt at Lieberg ble hentet med fra Jan i uka som gikk
og skal begravet hjemme (Kongvinger, tror jeg) den 12. mai. Skal forsøke
å få Lager til å ordne med krans fra oss her. Vi har stille dager nå.
Litt ikke skyer vi, men det er jo liten vits å skyte mer enn vi har
bruk for. Det er fremdeles fast is så langt vi ser på denne sia av
isja, men her ikke sett bjørn. Samme kan det være; den er vel
nærmest verdiløs nå. Vi så forresten to langt langt ute i isen ei natt

Snøspurrer minner det av nå. De leviden så det er en fryd å høre. De lever godt hos oss! Vi har nå funnet flere gode spurrer. De fryser ihjel. Forleden levell da Bjarne merke til en som satt så rart i snøskarlet utenfor kjøkkenvinduet. En annen spurv la vingene over den og stelte med den for å varme den antagelig. Bjarne gikk ut og hentet stakkaren. Den levde, men bare så vidt.

En stor ickelompe var fastfrosset under magen på den. Vi hadde den i ei eske på kjøkkenet og den levna fasa til, men etter en time satt den over og danna. Det nye tapetet er sprukket på to plasser og vi må til å layne over. Det engelske havforskningsfartøyet "Ernest Holt" som vi hadde forbindelse med i fjor høst er nå over havet igjen og vi har forbindelse par tre ganger i døgnet og gir ham peiling og prater skitt. Telegrafisten heter Reg og vi skal truffes i Tromsø til sommeren. Bjarne har snappet opp på fiskeribølge at spekkprisene er gått opp til 2.10 pr kg. Vi skal antagelig trekke littbåten over øya og legge oss etter storkobben. Det blir et slit å få båten over, men enda verre når vi engang skal ha den tilbake på sommerføre. Men når vi tar tida til hjelp så går det vel det også. En fin storkobbe gir da 100 kg spekk så det kan bli en skatteavskilling av det, ja.

Torsdag 10/5-51 På vakt igjen. Det er natt og stille i huset. Ute er det gråvær og såvidt under 0 grader. Sør og i fregars var det godt og varmt i solveggen. Det har sneya over de siste 6 timene. Vinden går over på sør så nå er vel våren i anmarsj. Vi har spadd frem begge spissbåtene og kvelva dem utfor her så sola kan få tørke dem litt for vi smører

tjære på. Det timer overalt nå og serpyper og renner av taket. I gårkvell delte jeg velk barten og den skjeggetten og hadde igjen og deretter barbert jeg meg. Så nå er jeg glatt som en barnerompe eller to. ~~Mandag~~ Mandagkvell da Arvid gikk seg en tur over øya fikk han øye på en bjørn oppå eidet her. Hans sett og så på at den gikk i det verste av skuddene på vestsida og blei liggende. Så jigga, hann bort og gav den nådeskuddet i skallen. Bjarne og Erling sov, så Arvid og jeg tok hver vår kjeilke og rusla oppover og flådde bjørnen. Det var en liten han. Vi parterte den, og så drog han skinn og jeg kjøttet til stasjonen. Jeg drog kjøttet direkte bort i Camp Rudi hvor jeg før har stablet inn tre kjeilkelass med bjørnekjøtt. Bjarne sto i kjøkkendøra og huka et lår da jeg kom forbi, og så blei det bjørnebiff til middag på tirsdagen. Det smakte helt utmerket og

var lyst og mørt. Den bjørnen var forresten svært skamfirt. Over ikke hvordan den har stått da det smalt, for kula var gått inn midt mellom øynene og nesen og i retning rett ned. Selve gansen hang utgjennom kjeften på bjørnen og temene

i overkjeften hang og slang 2 og 3 på hver bit. Skullet i skinnnet etter kula var stort som en femoring. Ja, den var ontlig maltraktert. Der var spor etter den bjørnen over halve eidet. Han hadde nok rüsle rundt og kosa seg verre. Det nordste skuddet hadde han trekket av, men mekanismen har vel vært

frosset for patronen var ikke gått av. Tennstiftet har vel ikke hatt fast nok p.g.a. ising i mekanismen. Så den åta hadde bjørnen spist i fred og ro. Maskinpistolen hadde han vært og snust på, men latt åta være. Men på tredje plassen satt han altså, og godt smakte han, som segt.

Tirsdags kveld gikk Erling og jeg over øya for å se etter alka. (Ham og Arvid var forresten over her en kveld og skaut 10 stk.)

Vi gikk på ski. Hadde med oss hagla og fotografapparat og dessuten ei omåser til selvforsvar. Det var klarvær og midnattsol og nesten vindstille. Et herlig vær. Alka fikk vi ikke sjangse på. Den fløy altfor høyt p.g.a. klarværet. I stedet gikk vi oss en tur langs land nordover forbi alkefjellit. Den veien har ingen av oss vært før. Men du var ikke mye å se. Ruespor

i massevis og fuglelik i rad og rekke, - reingnagle. Han lever nok bra her, han Mikkel. Men stor is i nord og ellers store raker

imidlertid full av ar- - fuglflokker. Sola skinte, og glitra i hvit mynnø, isfjell og i råkene; alka fløy i formasjoner mot den blå himmelen og havhest, teist, krykkeja og stormåse.

holdt et sorgelig spitalked i fjellisa. Vakkert var det, men litt for kalt til å selle seg ned og nyte naturen.

1. pinsedag 1951

kl 0100 på vakt. Der har vært tett tåke i et par timer nå, men nå letner det og sola titter snart fram bakom fjellet. Fjellet ja; det må vel forsvinne på få år. Det raser ut stein i tonnevis hver eneste dag. Det kan rase i timevis i trukk ned i fjera med bulder og brak. For fem timer siden blei det falt spetakkel på bikkjene. Det var en bjørn som kom over øya og passerte ca 50 meter borten maskinhuset. Men han var så snar ned og utover isen at vi ikke behøvde ta etter hverandre engang. Vi måtte bare stå og se på at bamsen ble mindre og mindre utover isen. Vi har nesten ingen seloskudd intakt nå. Vi har ikke tatt dem inn, men det nytter ikke å sette i åte for stormåsen eter opp med det samme. Så bjørnefangsten er nok dessvære slutt for i år. Men skulle det komme en bamse på hold så skyter vi sjølragt. Væren har vært på seg. Ja vi har jo holdt oss omkring nullpunktet siste uka, - har sojar vært opp i +3°, - men isen ligger fast så langt vi ser, og før den løser opp kan det vel ikke bli noe sveis på våren. Der er nok is langt nedgjennom havet enda. Vi håper på at isen skal gå så vi kan jakte på kobben. Igår - natt lå forresten en snadd langt ute på isen nord for stasjon. Gidene vet hvordan den har fått laga hull i isen. Kåhøy gikk på ski utover og krops siste biten, men idet han skulle lage seg til å sikte, så det plask i hullet og velk var snadden. Jaja. Bikkjene er flytta

lenger sørover, nærmere maskinhuset. De begynte å bli feit i pelsen. Snøen der de sto er så full av spekk og slinter etter foringa i vinter. De klarte ikke å holde seg rein så lenge de lå og velta seg i slikt gammelt fett. Nå har de my

snø i rose i og ser straks renere ut. Og nå er julebinga i full gang med skimmene. Begynte forledende, - eller kanskje det var dagen før. Forst var det å grave seg ned på isen og hugga hull for å hente vann. Så var det å gjøre rein tonnene og fylle dem med sjø så de skulle trütne. Så var det å grave fram skinn av snøfanene. Graver dem fram etterhvert som vi tar inn

inne i maskinhuset hvor spekkinga foregår etter alle kinnstens regler. Det er mye arbeid, tungt er det og, men morro lell! Der spekkelordet i maskinrommet hvor vi har rigga velk hørvelkenen etc. Qisshuset er gjort reint og der er salterist. I proviantrummet står laketønna som vi fyller opp etterhvert som vi bruker lake. Derinne foregår også påfylling av lake på skinntønnene mens skimmene står i press ned i tønna. Vi har nå fem skinn ferdige. Tre av dem er i lake i tønner mens de to vi spekke idag ligger tørrsalta, ferdig til å püttis i tønner. Spekketønnene står ved siden av spekke-

spekkbordet slik at vi kan slenge spekket oppi etter hvert. To tønner er så og si fulle. Det skulle vel vært mer spekk av fem bjørner, men vi har mange mager bjørn. (No bjørn sola fram attom nåvra; ho e høgt og kledde e bare 01²⁰). Forlededag jobba jeg mest med vatn og tønner og tok i med når skinn skulle inn og opp på spekkbordet. Men igår lørdag spekka jeg hele dagen. En sekk over magen og et barbeblad av en kniv og så til å kutte så spekk og slinter slang. Tungt, som sagt, men mors. Den første var en sver rusk; ca 2 1/2 meter var skinnlet langs ryggen fra halen til nesetippen. Og den var feit, - ca 70-80 kg bare spekket. Så det var fire manns jobb å få den på plass på bordet. Grisehuset var nesten for lite til å få budd skinnlet ut på dørken til salting. ~~Det~~ var jo så og si like breit tvers over som det var langt. Men det værste er nesten å få skinnene tint opp. Isklumpen sitter langt inne i tette pelsen og er nesten ikke til å få løs. Og labbene (som sitter igjen i skinnene på de fleste) er tunge isklumpen tvers igjennom. Det går da, men det tar sin tid. For nesten ikke tenke på de to-tre rundbjørnene vi har liggende under snøen. Og antagelig er det gått gass i dem så det blir vel en liten privatjobb å få dem når tiden kommer. Å spekke hadde jeg trodd skulle være en riktig grisejobb, men det er det ikke. Ikke lukter det noe av spekket. Spoleagt blir det mye slams og fett

på klørne, og hendene badu jo i spekk, men det er ganske delikat saken når en først er igang. Bare en klarer å holde knivene skarpe, så går det som en lek. Og vi er hysterisk redde for spekkfingrer hvis en skal dømme etter jod-forbruket. Vi går rundt med gule jodflekker på hver en antydning til sår på hendene. Men bedre før var ---. Jeg skar meg forresten igårkvell mens jeg rota i tykkeste spekket, men det blødde fisket og jeg kjørte jod i da vi var ferdige for dagen så det er visst ingen fare. Det var bra tjukt med spekk i reva på den storbjørnen, sikkert over 10 centimeter på sine steder. Ellers driver jeg å utte opp denne bestillingslista. Det er mye rart som trengs. Har målt ut alle vindusrutene vi trenger og dimensjonen på skorsteinene. De er for det meste av blikk og helt opprusta, både rørene og knærne. 110-volts bensinaggregatet skal være her i reserve selv om det kommer ny motor og måtte da bestille noen deler til bensinmotoren, - nye topplokk, fordelingshode, mottøre til topplokkene (vi har ødelagt de gamle med meiselen p.g.a. at kappnøkkelen er ødelagt), og ny kappnøkkel. Før bare håpe at delene går an å skaffe. Ja, slik hopur det seg opp og lista blir lenger og lenger. Men den må vel snart bli klar til å sende til Foldvike så jeg er ferdig med den dritten (ja, ikke Foldvike altså, men lista kakaka)

Nå er det så fint vær at jeg tar gjerant og går over øya en tur. Enda 1 1/2 time til neste met.

17. mai 1951
Storra.

Klokka viser midnatt og en merkelig 17. mai er forbi. Er akkurat kommet inn etter en snøretur over øya. Der var ingenting å se undtatt at strømmen hadde tatt åta på maskingristolen, som er det eneste skuddet vi har på den side nå. Den 17. mai har vi ikke hatt. Det eneste er at flagget har vært opp hele dagen. Det har vært snøfall, folk og blåster hele dagen så og si, og \pm 4-5 grader. Vi har jobba i heile dag.

Var ferdige kl \pm 10 i kvell med første stappe i skinnveien. Har jobba i ett bejr siden jeg skur sist så dagene har sløyt i full fart. Om og hoven i hendene er vi alle mann. Ja,

det er et slit, men merkelig nok veldig mors allikevel. Vi er nå ferdige med 16 bjørner og tar nå en hvil til det blir mildere igjen. Vi har fått inn alle skinnene som lå oppi dagen og likeså de tre runderbjørnene. Det er antagelig 10 igjen, men da er det ikke så travelt med for de ligger dypt i snøen og skulle ikke særne. I dag var vi forresten bare tre mann i arbeid for Ekrem som hadde valgt måtte sitte på i radiosen på grunn av ambulansefly til Ny Ålesund. Ja, det har gått som

en lek hele spukkinga. Vi har ca fem tonner spukk nå og to kroner løn, så blir det jo penger. 13 skinn er ferdige i lake i tonner og tre ligge tørrsalta og brennta i grisehuset. I går flådde Kluckey og jeg den store gassbjørnen vi hadde liggende oppå marka her. For ei lule!!! Rene råttenskapen alltsammen. Og da vi begynte å snu og vende på barmen, så det plopp under halen på den og så begynte maveinnholdet å renne ut bak i form av tykt flytende og luftende tran!! Ja, det var folegrier. Men vi fikk da av skinnnet og det var det vi spukka i formiddag. Ja, det var

noe som ga appetitt på sesongens siste svinekjøttmiddag. Fy plate. Der var masse spukk på det skinnnet, men det var begynt å gå i oppløsning og hadde alle spiletrets farger helt til svarteste svart. For en materie og for ei lule!!! Men det var bare å grave fingrene meri stoffet og skjære iveri. Det gikk da, det oppå. Alt går visst, bare en har tiltaket. Men lærerne vil jeg ikke snakke om. Skulle ha hatt oljeforkle og olje-ærmer. Kutta meg kraftig i tommeleie i går, har reumatisme og øreverk så allt er helt festlig. Det er faktisk deilig å jobba tungt for en gangs skyld.

Vi har nå brukt over
3½ tonne salt, så det
blir nok lite med
de fem vi hadde da
vi begynte. Men her
står flere tonner som
tilhører Børsting, så
vi kan jo lære om det
skulle bli nødvendig.
Ellers er det ikke stort

å skrive om. Dagene har jo stått i spekkings tegn, har
sinnpulthet ikke tenkt på annet. Tidlig oppr, spekking,
og så seint i senq. I dag satt der sønnen en stor trost
ved maskinhuset da 'jeg kom ut en tur!' Det er jo uhorst.
Snøspurv er her som sagt i masser, men trosten har da
ikke noe her å gjøre. Det er nok en ukuel stakkar som
har vært så uheldig å slå følge med snøspurv-flokkene.
Den så riktige tufsete ut i snøfokket. Vi kunne gå ganske
nært dem. Vi spekulerte på om det skulle la seg gjøre å fange
dem, for den kommer sikkert til å fyse ihjel. Men
"du fange vel den, kanst du fange en fjert." Og så spiste
vi som sagt sluttet på siste quisen idag. Bjarne fant
revolverkula på tallerkenen og mista appetitten. Flagg
har blafra i snøfokket: hele dag. Og vi har jo hatt på
radioen hele dagen og hørt jubelen: Norge. Det er
høytaler i maskinhuset så vi kunne høre om vi jobba.

Og så var her stor salutt kl 7 imorges. Det var Ekrem
som hadde valet og han smelte av ei sver ladning
dynamitt. Ekrem påstår at det var 25 quiber i smellet
så det var noe som både høstes og højndtes. Et stykke
av højstikkvinduet (som var knust fra før) det ~~satt~~, og i
quisehuset drøssa kalken av taket. Ja, den Ekrem, den
Ekrem. Kulseng og Bjarne våkna og spratt opp av høyra,
men jeg — — hørte ingenting av det hele !!!

19/5-51

Er på vakt og klokka er kvart på fire om morran.
Det er helt overskyet, men klar luft og god siket og ÷ 3.6.
Igår 18. mai blei det gravd fram to skinn av snøen og om
ettermiddagen bar vi dem inn til tinnings. De skulle bli
klar til spekking idag for Bjarne hadde en liten lunk i
ovnen derborte igjætttermiddag og flådde ut labbene om kvelden.
De tre skinnene som lå ferdig salta blei putta i lake igjær,
dørkene og spekketbordet er reingjort så alt er klart til
å sette igang med de skinnene som er igjen. Bare vi kunne
fått litt mildvær så skinnene kunne ha slankna ute. Det
ville ha spart mye tid. Og så rydda vi litt igjær ettermiddag.
Fem tonner spekk ble merka og satt på brinken ved flagg-
stanga, — ferdige til eksport. Under quisehusvinduet har
vi samla allt højstikkjøtt i årets løp; en sver hang som nå
så stryg ut når snøen har tint av. For et par uker siden
kjøtte jeg tre højstikklass av kjøtt bort i Camp Rudi, (ei for-
fallen gammel fangsthytte like nordom huset), og igjær

kjørte Eskrem og jeg seks lass til bortover. Vi tok av såpass at vi skal klare oss med hundefør den stunda som er igjen og la det på blinken sør for maskinhuset. Så nå er det bra med kjøtt: Camp Rudi slik at neste gjengen har godt med hundefør utover høsten. Da vi kom hit fantes her nesten ikke kjøtt til hundene i det hele tatt. De hadde vel ikke orka å dra hjem skrottene de som var her i fjor. Vi har jo dessuten to skrotter nedgravd ved sørhytta. Tilands det vi kjørte til Camp Rudi i går, var også de tre skrottene av ründbjørnene vi hadde liggende her. De to små var jøk, men gassbansen var en fæl affære. De to små kjørte vi hele bortover og parterte dem utenfor Campen, men gassbjørnen var for stor så vi måtte ta lemmene først og derpå skrottene som vi så parterte derborte. Det var fæle greier. Dåre vond lukt og graut og grønske inni skrottene. Men innvellingene måtte jo tas ut. Fikk varpa gjørma ned for blinken derborte og vi har hatt rene kinoser med å sitte i vinduet her og se på stormåsen som jappa i seg av slendighet. Det er ingen kostforakter, nei. I gårkvell etter mykeltene del 19 sett vi som vaudig og hørte på selfangerne på fiskeribølga. "Asheladd" skjønte vi var veldig nær oss for han var så sterk så jeg ropte på ham på telefonien. Vi fikk svar fra kone-fiskeren "Unkas" og hadde en luf prat. Deretter kom "Asheladd" inn og så bli det en prat med

ham også. "Unkas" var ca 70 mil av og "Asheladd" var så nær så av øya at han mente å se fjellene her. Det var litt av en begivenhet å få telefonisenderen til å virke såpass. Det er bare et lite drittapparat og den reparasjonen jeg gjorde på den stammiskondensatoren var jo nærmest for spøk. Men de hørte meg riktig klart og tydelig. "Asheladd" hadde veldig lyst å komme på besøk og bli det bare en råk oppover så skulle de komme med en gang. Og det ville jo vært hyggelig. Jeg hørte "Godønes" her om dagen; den snakka med ei annen skute og "han Leif og han Alf og han Einar e no med". Lurer på om ikke det er Isakrengutta fra Tomasjordnes. Ja, det er mye moro å høre på fiskerne og selfangerne. Mange søftige uttrykk. Det beste hittil var en som spurte Isfjord Radio om å få en tone å peile Isfjord på. Isfjord spurte så om båten hørte Isfjord klart og godt så skulle Isfjord sende peiletone. Og så kom svaret fra båten: "Joda, e høre dokker klart og fint så e e klar her, så det e bare å la det tone fra fjord og fjell." Ja, du får det sagt, det er sikkert. "Unksel" har vi også hørt, men han var så langt borte at det var ingen vits i å prøve på å rope på den.

Tirsdag ^{22/5}-51 6-8 kuldgrader, litt folk, nordaust festlig bris og snøbygger av en å te. Vi har nå fly i vente på tredje døgn. Det kom varsel om fly og post her om dagen, men det blir stadig utsatt på grunn av været. For øyeblikket er det opphold i de

timevis mettene, men skal begynne igjen kl 0700 (om fire timer) da frys ifølge siste meldinga skal starte i 8-9 tida idag. Men det blir vel bare skuffelse slik som før. - Isen har slakka opp de siste dagene og nå er hun svare røker utover. Det er tydelig at våren er kommet nærmere. Det har gått saktere med spekkinga

de siste dagene, men det kommer av at det er så kalt at vi må tise skimmene inne. I går spukka Ekerem og jeg et eneste skinn; det var det hele den dagen. Men det kommer jo

litt etter litt. Vi har nå 19 skinn i lake og tre ferdig tørrsalta. 2 stk til gravde jeg frem igjen og de ligger ute for å mykne litt opp. Ett ligger inne til tining. Det skulle bli 25 tilsammen, men nå er vi ikke sikker på om vi har 26 eller 27 ialt så det blir vel å grave opp snøen på hele området her for ikke å risikere å glemme noe. Vi har nå fått $7\frac{1}{2}$ tømmes spekk. Kanskje vi klarer ni tømmes spekk, men det er vel tvilsomt. Ellers holder jeg nå på med denne herrens bestillingsliste som jeg nå snart må se til å få avgjort. Det er så mye som

skal huskes på. Men jeg tror jeg skal få den avsted idag. Skulle jeg komme på noe mer så får jeg da heller sende ei tilleggliste. - Heihei! Nå er det godt ute og er dærlig siktbarhet. Det blir vel ikke noe frys denne gangen heller. Bjarne sier at hvis vi får post, så skal han ta med seg noen pakker kjøtt, $\frac{1}{2}$ kg smør og en årgang Nodlys inn i senga og så skal vi ikke se ham på ei ukers tid. Ja, så søgen kan en altså bli etter småmytt hjemmefra. Ekerem har vært en runde og tatt inn alle de skuddene som sto igjen her rundt stasjonen. Nå står det bare igjen å ta seg en tur sørover og hente hjem alle skuddene der. Men allt får vutte til vi er ferdige med spekkinga. Rene klarer sier jeg ikke lenger og jeg går i siste paret av strømper og lester uten hull. Den ulla hans sligge var verdens verste. En gang brukt så er det bare loa igjen i skoene.

Tredag 15/5-51 Ja, vi er ikke ferdige med spekkinga enda, men det er ikke vår skyld. Det er for kalt, jevnt omkring $+7$ grader, og da må skimmene tise inne og det tar tid og er dessuten ikke heldig. Natt til igår hadde vi frys i maskinhussvoren og tinte to skinn. De blei spukka igår formiddag. Og nå er det altså bare ett eneste skinn igjen. Det er litt gass i spekket på det så vi tør ikke tise det inne. Det må ligge til det kan mykne ute. Vi er langt iveri på niende

men den blev skremt og kjørte søover i ei fal fart. Der er
 bra med åpent vann nå, men jeg ser at for øyeblikket
 fryser det ei tynn skorpe på sjøen siden det er vindstille.
 Vi har jo forventet ikke båtene klare til bruk. De skal jo tære-
 bries, men vi venter på sola. Det har vært helt overskyt i en
 senere tid. Og igår ca kl 14:30 kom flyet!!! Det var opp-
 holdsvær og klar luft og nesten vindstille så flygerne

Spokketonna nå. Det
 blir antagelig 12 tonner
 med skinn, så tilsammen
 Syns jeg fangsten rører
 bra. Kunne vi nå ha
 fått noen storkobber i
 tillegg så ville det vært
 fint. Vi så en idag
 like innved iskanten,

hadde flott vær her.
 De var først på Björn-
 öya med noen aviser og
 så kom de hit. Herfra
 fløy de til Negrofjæten
 hvor de antagelig hadde
 sluppet til Löhnö isjen. Der-
 fra fløy de lyen isjen.

Kåkung hadde vakt
 igår og så flyet kom.
 over her gikk både flyet
 og Kåkung over på telefoni
 og hadde flott forbindelse
 og sjakke værre. Stannskapet
 på flyet var hun sin tur
 på telefonen og prate.

Men vi andre tre hørte jo
 ingenting av det. Vi var ute og så på morroa. Flagget var

heist. Hundene var alle
 ville. De tre voksne tok
 det enda forholdvis rolig;
 de har sett fly før. Men
 Verla var visst fra rittet
 av redsel. Bjarne måtte
 stå og holde henne og å
 klappre henne ellers hadde

hva vel slitt av seg høiet i hjettingen. Flyet gjorde først et par
 runder over stasjonene for å orientere seg i terrenget. Jeg
 satt opp på første bakkekammen med fotografiapparatet
 og tok noen bilder som jeg inderlig håper må bli bra. Så gikk
 flyet bak igjennom Husedalen og ut av sikte. Litt etter ble det
 et voldsomt sus i luften og der kom Catalinaen seilende

frem tett over bakkehammen. Det var ikke mange metrene
over øverste bakken. 3 sekker kom drattende ned. Presten
slipper, det får en si. Den ene sekken lå toppen 3 meter fra
antennemasta ved maskinhuset. Sekkene tok bakkeskråninga
først og satte seg snøen og for masser av meter gjennom
tomme luften før de la seg i ro. Hadde sekken blitt sluppet
fra øst, ville de ha truffet i motbakke og sikkert mye mer
maltraktert enn de ble. Flygt gjorde man runder igjen
og så gikk det bak i Håsdalen og snudde igjen og samme
manøveren gjentok seg, og mye tre sekker kom ramlede litt
lenger sør enn de første. Jeg tror jeg fikk fotografert de
siste sekken i luften. En potitsekk tok skråninga og
sprakk av trykket og der lå poteter på et område som
er ca 100 ganger 20 meter. Det var som en kraftig sprut
av poteter. Potitsekken sprakk da den slo ned, men den
gjorde et 50 meters hopp før den landet for annen og
siste gang som ei jerskelig varkefille. De andre fem
sekken var hele, men en sekk kål var temmelig knust.
Hadde det vært litt kjøtt i sekken så hadde vi hatt ferdig
færikål. Kårabirsekken sto imidlertid for trøtken. Etterpå
gjorde flygt mange turer frem og tilbake over stasjonen. De
var omkranset på høyde med andre trinnet på maskinhus-
trappe da de var på det laveste. Mannskapet sto i
høplene og vinka. Det var noe mektig rødt i den

ene kuppelen, men vi klarte ikke å avgjøre om det
var et flagg eller et kleplagg. Så mista de da omsider
adige og forsvant nordover langs snøen via av øya mens
vi gikk ut på potetopptaking valnet til tennene med bøtter
og sekk. Jeg tror ikke mere enn 20-25 stk poteter var hele.
Resten var knust i biter. Vi plukka de største og resten
får da småfuglen ta seg av. Og så gikk vi igjen i egne
sekken. Aviser, ukelbar, snadder og saker og ting i marker.
Bøker og amatørfotos. Får mest lyst å evaluere. Det er ikke over-
kommelig allt sammen. Det var nesten skammelig så mye som
var adressert til meg. En heil sekk pluss to pakker!!! Men
den hjemme har kjøpt mye ukelbar for minst 50-60 kroner!
Det skal de tas for. Det er for galt. Det skulle da være like
bra å samle inn gamle blar hos ellet og venner. Cocktail
og krydder var det mye av. Det er for kraftig host beroppe.
Men efter en middag av herlige bjørnekarbonader klarte vi
da den påkjinniga øya. Jeg fikk 12-14 brev. Koselige
greier. Og alle bildene var nå likesom toppen på koranekaka.
Det er faktisk slik at jeg nesten kunne få lyst å reise hjem.
Velvel. Hva fly angår så er altså sorgen slikkhet. Klokken
er nå 06⁰⁰. Jeg har nettopp stoppa aggregatet og skal
nå forsøke å bane meg vei mellom brev og aviser og lignende
for å gatta meg noe nyttig. — Dinsjyll! @ bli av-
brødt. Noe mektig rart hente utenfor vinduet nettopp nå.

To snöspårer begynte å sluss om ei brødskorpe og den ene blei liggende på ryggen på marken. Den andre åt videre, men var stadig borte å hakke på den som lå der. Den blei arg, vel det. Så jeg hentet inn den sårede og nå sitter den i ei pappeske på kjøkkenet. Den kann nesten ikke stå, men kanskje den kommer seg. Ja, en skal se mye rart. Trodde ikke at småfuglene virkelig kunne skade hverandre. = Kåkung har vært en tur søover og henta hjem resten av selvskuddene. Der var ingenting å se søover. Så nå er barnen trygg hvis han da ikke kommer på skuddhold for geværene. = Ekrem og jeg måtte gjennomsoke et svært område for å være sikker på at vi fikk med oss alle skinnene som lå nedgravd. Vi var jo kommet ut av tallet og visste ikke om det var et eller to igjen til slutt. Vi brukte korteskaft som vi slo nedgjennom snøen. Et fant vi fort og etterpå stallek vi i snøen i en halv times tid. Tilslutt ga vi opp. Så kom Kåkung ut og vi sto bortpå snøen og diskuterte bjørnetallet. Men her ligger jo ett skinn, sa Kåkung. Vi sto oppå det! noen få hærtuster stakk opp av snøen. Det var hull etter korteskaftene rundt hele skinnene. Så fangsten ble altså 27 bamsen. Ikke verst allikevel. Men skinnene av den bjørnen som Ekrem prøvde å felle av kuler i bekmarken nedfor flaggstanga, er så sündskutt at det vel ikke er mye verd.

Mandag 28/5-51 Dagen går og ingenting blir gjort. Vi har fremdeles 6-7 grader minus og det siste skinnene ligger ute enda. Jeg hadde så smått tenkt å prøve å flå ut skallen innatt, men det er så rart med arbeidslysta på nattevaktene. Det blir helst til at jeg sitter og dører mellom nettene, - kanskje leser litt. Vind har det nesten ikke vært de siste dagene, men nå har vi frisk bris fra vest, og israsket her jages utover havet så en ser masser av åpent vann. Som sagt så er det rolige dager nå. Far liker oss ikke begynt med noe nytt for vi er ferdige med å prekvire disse skinnene. Når det er gjort skal det gjøres rent i maskinhuset og så skal det vaskes klar og bades. Har nesten ikke rene klar igjen, bortsett fra undertøy som jeg har masser av. Ellers er det mye å ta fatt på, men dette ene skinnene stopper oss helt. Det er ikke noe mors å begynne på noe så lenge maskinhuset står i et rot på grunn av spekkinga. Bestillingslista for neste år har jeg iallefall fått avgårde. Har skrevet endel ukeshjemaer innatt. Bjørne har malt sørken på kjøkkenet. Der kann vi ikke gå så lenge malinga ikke er tørka. Ellers spiser vi epler og grønnsaker og sjokolade og leser blar og aviser og bøker så mye vi orker. Tre små stikker med gåsunger på som jeg fikk med flyet står i vann på radisen og pynter opp. Snöspårer jeg tok inn kom seg og var helt i orden etter 1½ time. Den åt litt brød og drakk vann. En times tid etterpå det, lå den plutselig steindau i eska, Trov helst den døde av varme eller redde siden jeg somla med å slippe den ut.

Torsdag 31/5-51 Klokken er 0530 og jeg har valet. Skal ta meg tid til å skrive noen ord. Holder på med trestekjerner for mai som jeg trodde jeg skulle få ferdig innatt. Vi har nå tåke - tett sidan - snøvær og omkring +1 grad hele døgnet. Trøtt vær. Men mildværet kom som kallt så vi kunne bli ferdige med spulkinga. Tirsdag ettermiddag ble hode og labber fladd ut av skinnnet. Deretter fyltde kulseng og jeg alle bensinkannene og tre smøroljekanner så nå er vi ferdige med tappinga for denne sesong. Om kvelden hengte vi opp skinnnet inne og Bjarne fyrte i ovnen. Det var så mye is i pelsen at det måtte fryses. Og i går morges kunne vi da sette igang å spekke det og var ferdige i middagstida i går. Det var temmelig mye legna i spekket så trans fløt på dørken. Salta det med igårkvell. Det bli altså 11 tommer skinn, og niende spekktonna blei helt full. Rydda og ordna etter beste evne igårkvell. Ny spissa trenger en overhaling. Det er en simpel båt, - det skjønneste jeg har sett. Ekrem og jeg flytta alle skinntønnene fra proviantrommet og inn i grisehuset. Så gjorde vi rein båten inni og ved å sette do-døra åpen klarte vi å vri båten inn i proviantrommet. Litt av båten står inne på do, men det gjør jo ingenting. Her nå aggregatet igang og det har kjørt temperaturen opp i 18-20 grader der båten står så den blir nok fint tørr til imorra. Neste

etappe blir reingjøring i maskinhuset og å ordne ordentlig opp derborte. Deretter kan vi vaske klar og så først kan vi bade. Men allt til sin tid. Snøen tiner kraftig nå. Her er masser av åpent vann, men vi har bare sett 3 kobber på ei ukers tid så det er langt mellom dem. Bjarne har laga nye tolleganger innatt og skal rigge til storbåten imorra så den bli klar til bruk i tilfelle her skulle komme kobbe. Tirsdag ettermiddag kom her seilende en stor flokk gjess. De slo seg ned oppå første bakken her. Jeg tok hagla og smek meg opp ei kløft sør for maskinhuset. Når jeg stakk hodet over kanten av kløften så skulle jeg være på skuddhold, regna jeg ut. Da jeg skulle til å se over kanten fikk jeg imidlertid se gjessflokken langt borte i luften. Derfor reiste jeg meg bare opp og blei for sent oppmerksom på at der satt igjen fire gjess ved siden av meg, på toppen 10 meters hold!! Jeg fikk da romla meg til å skyte av begge løpene, men da var allerede gjessene på flukt så jeg fikk ingen. For en skandale! En slik sjangse på gjess får jeg vel aldri mer. Men jeg trodde sjølsegt at hele flokken hadde letta. Jaja. Og i går ettermiddag fant jeg en forpjuška snøspurve mellom noen stein ved flaggstanga. Den var så røl og pjusket at den kunne ikke fly. Den sprang for livet, stakkar, men jeg fikk tak i den. Sladde den i maskinhuset ei stund, men den tørka ikke. Så Bjarne fant frem ei stor eske og nå har vi den inne på rommet. Den spiser og synger.

Søndag 3/6-51

Klokka — den bli det en blakkflekk på hver side! — er 04³⁰ om morgnen og jeg har vaket. Kommer nettopp fra maskinhuset hvor jeg har vaska litt kler. Dongrysettet og en genser og ei kakibukse bli lagt i vann igår og nå er det vaska. (Vent litt, nå koker kjøttsuppa så nå skal jeg spise litt nattmat i all ensomhet). — Det var det. Vel, jeg har altså vaska kler. Det er jo en begynnelse. Jeg har så voldsomt med skittenøy nå, at jeg må ta det litt etter litt. Kan ikke vente til maskinhuset er kommet i orden, for vi skal vente med å gjøre reint arbeidsborte til de siste dagene for avløsninga. Vi har enda så mye å rote med at det blir bare skitnet ut igjen. Dongrysettet som var fullt av spykk og slintrer og luktta tran og fadervelse, vaska jeg ute. Det er 5 kühdegrader, men helt vindstille, så det er fint å stå ute med ermene oppbretta. Pigga til grishusplatten oppå noen tomme og så skurte jeg dongryen oppå den med grovkråke. Det gikk fint. Genser og kakie var litt ritt mask i forhold. Det står nå i et rot i maskinhuset. Vi holder på å pusse rust av selvskuddene. De ser føle ut eller å ha stått ute i flere måneder. Plukker dem helt i småbiter og pusser dem så godt det kan seg gjøre og fyller dem så med smørølje når vi setter dem sammen. Det går da, men det tar

sin tid. Lillespissa står som før nevnt inne i provianten og Ekrem tjerbredde den igårkvell i bunnen både utvendig og inni, og malte også et strøk kvitmalning utvendig. Så vi har fyr i oven arbeidsborte for å få tork på båten. Fredagskvellen var Ekrem og Kulseng ute og bløyta båt for første gang i år. Det var ganske åpent omkring her da, og de var langt sørpå mellom isene. De fikk løssa skudd på to snadder, men bomma. Et par storkobber så de, men kom ikke på skuddhold. Det var tungt å få storspissa utover til sjøen. Et fast ishelte på ca 50 m bredde ligger langs stranda og vi må sette båten helt opp mot brekkene her hver gang den brukes. Og storspissa er kollosalt tung. Men to mann klarer det såvidt. Igårkvell var Bjarne og jeg ute og rodde et par tre timer. Isen hadde satt litt til igjen så her var bare en liten privat innsjø foran stasjonene som vi kunne ro frem og tilbake i. (For øyeblikket er her nesten ingenting igjen av innsjøen for isen har satt på land igjen siden igårkvell). Vi rodde litt omkring og tok et par bilder. Det var helt vindstille. Her

lå en liten snadd å plaska i
sammen like før vi satte ut
båten, men jeg så ikke liv for
måseren mens vi var utpå.

Bjarne hamla og hadde hagla ved
siden av seg og han skjøt ti
alker på sjøen på no time. =

Igår ettermiddag satte det seg en
gåseflokk igjen her opppe på bakken.
Kulseng måtte seg oppover med
hagla, kom seg på hold og
skjøt med begge løpene. Og

jamen datt der hele tre stykker. To fikk han tak i der
opppe, men den tredje var så vidt skadd at den ikke
kunne fly og den sprang for livet og jeg etter, det
er store dyr og de gjør svært fart på de lange beina.

Men så sprang den
inn i kløfta sø for
maskinhuset og der
ligger snøfanene så
bratt at gåsa kom
ingen vei. Jeg traff
den med en stein
i skotten og så slo

jeg den med en staur. Det var tre svære og flotte
fugler. Vi hadde trodd det var den vanlige smågås,
(ring-gås?) men stor var jubelen da det viste seg
å være omkelig grågås. Så nå blir det snart gåsestrek
her i gården. Søndre isjærkvell slo her med 6 gjess
oppå hängen igjen og Ekrem lista seg fram med hagla,
men de letta lenge før han kom på hold. Vel, jeg
får slutte nå. Skal pusse gveret og henge opp alkene og
sende trafikkkoppgave etc etc. Og dessuten skulle jeg ha
god lyst på en liten blund. Det får jeg vel gjøre når
jeg har sendt outten kl 7. Ja, den spurven som vi hadde
inn på rommet måtte vi slippe ut for den bråka slik
at gikk ikke an å sove. For et par timer siden prøvde jeg
å redde enda en halvdauning, men den døde like etter
på at jeg hadde tatt den inn.

Onsdag 6/6-51

Tida flyr avgårde. Det blir ikke mye lengting
etter avløsning på denne måten. Det er et uøygent var p.t.
Rundt $\pm 3^\circ$ og snøfokk og kraftige vindkast fra nord. Det er litt
også. Rene vinterveret. Klokka er nå fem om morran og jeg
har nettopp slengt over ham Lars. Jeg har skrevet skjemaer i
4 stive timer nå, men så er jeg også ajour. Nå ser jeg at
isen slakker opp så det blir kanskje snart mulighet for en
rotur igjen. Siden jeg skrev sist har her vært tettpakka med
is, bortsett fra en liten råk her foran stasjonen. Kulseng

Fikk tak i en snadd foledendag. Der lå tre stykker på isen
utfor nasset her sør og Kulseng gikk på ski bortover og
knaup på magen et stykke og fikk en men bomma på ar to
som stupte i hullet sammen med nr 3. Det var Kulseng
som tok den forrige snadden vi fikk også, så nå har han
fått navnet Arvid Snaddebane. Foledendag om morran
men alle sov iendatt vakthavende Ekrem, slo en gåseflokk
ned oppå hängen her igjen. Ekrem lærte seg opp, fyrte av
begge løpene og fikk 3 grågjess. Så det er riktig fugleliv i
bua nå. På veggene henger utallige alker og seks svære
gjess og rundt i rommet flakser snøspurve forskremt
når vi kommer inn, og på bordet ligger en vakker dauning.
Sistnevnte er en fugl jeg aldri har sett før. Foledendag kom
den og hang rundt husene her sammen med snøspurve, og
to dager etter lå den daū ved maskinhuset. Den trosten vi
hadde her omkring 17. mai ble også vekk etter to dager. Den
ligger vel daū en eller annen plass omkring her. Og etter som
snøen tiner, kommer det fram snøspurve i massevis. Skjønner
ikke hva de dør av. Da jeg sto ute og vaska dongeryen her om
dagen, kom en snøspurve trillende ned fra luften og ble
liggende å trille rundt i krampe i snøen like ved meg
og et øyeblikk etterpå var den daū. Lærer på om de blir
forgiftet av alt bjørnehjottet de spiser. Vel, det var den
derre sjeldne fuglen jeg snakka om. Den er omtrent så

stor som snøspurven, kanskje litt større, men med lengre
og spissere vinger. brystet er hvitt, men oppå er fuglen
nærmest spraglet i grønt og brunt. Lange tykke bein og
komisk langt spisset nebb, så det er nok en vadefugl. En
gull fugl det er det. Bjarne sier den heter bekkasin, men
jeg synes jeg har lest om at folk går på jakt etter bekkasiner
og da må vel bekkasiner være større enn denne her. Denne
kan vel ingen bry seg om å spise. Vel, i følge leksikon er det
tre arter bekkasiner som skilles fra hverandre ved styrefjærene
antall, - og hvis dette er en bekkasin, så er det en kvartbekkasin.
Ellers er det nå mye liv i luften. Småmåsen holder på å bygge
reir i bergene og de slår ned på allt som fins av løv og
halm og tvistdotter og saker og ting omkring stasjon og sloss
og herjer værre. Sekken som potetene kom i og som gikk sund
i nedslaget har de sloss om i flere dager nå og har vist
klart å rive den helt i småfiller det er rene kinnar å
se på dem. Velvel, det ble jo en hel epistel om fuglelivet.
Nok om det. Selvhjuddene er vi straks ferdige med. Det er
bare 2 igjen av de atten. Så det går framover så smått.
5 par strømper og 4 par lester har jeg nå liggende i varme.
Skal vaske dem, men vet ikke om jeg orker å stoppe allt.
Kunne det nå bare bli sommer så vi fikk begynne i
male maskinhuset. = Hadde 950 Høstad igår. Bjarne er inn-
kalt!!! Da blir det altså iengiting av de koselige fisketurene
vi hadde planlagt. Kunne først til å spørre hva jeg iquamen skal hjemme.

Og igår natt var her bikkjeslagsmål igjen. Sniken og Bøsteru som vanlig. Vi hadde lagt oss og plutselig blei det sånn tapping ute i gangen. Jeg sprang ut i pyssjamas og gummistøvler og der sto Sniken som hadde kommet seg laus. Så satte han full fart opp til Bøsteru og så var slagsmålet i full gang. Kåkung som hadde vakt kom heldigvis ut fra maskinhuset så vi blei to mann om å skille idyrene. Kåkung drog i Bøsterus kjetting og jeg deugte løs på bikkjene med en langkøst. Men de eneste det ikke enda jeg slo kosten tvers av i skallen på Sniken. Det blei et lite opphold i kampen så jeg fikk tak i halsbåndet til Sniken og dermed var det greit. Jeg synes det er skummelt å skille dem for de er helt ville og vører ingenting. Det beste skal visst forresten være å ta dem i halene og dra dem fra hverandre.

Lørdag 9/6-51 kl 06⁴⁵ på vakt. Har mittopp gjort enda en storjobb. Har stoppa 9 par strømper og lester som jeg vaska forleden. Det tok meg 3-4 timer å stoppe allt, men så er det også en herlig følelse å være ferdig med det. Jeg kommer antagelig til å bade ikveld og så tar jeg på meg reint fra innerst til ytterst så jeg får resten av skittentøyet i en vask. Det bli forhåpentlig min siste klevask på så stund. Vi har nå vind fra aust og 0/10 og snøvær og ca 2°. Isen her i nattens løp rusa av gårde mot vinden så nå ser en nesten ikke is i det hele tatt. Men isremsa langs land ligger enda fast. Det må vel lønning til

for å brette løs den. I búa er det nå enda mere fjøgl. Ekrem har pløffa to gjess til så vi nå har otte. Og igår kvell da Ekrem og jeg var ute i båten fikk jeg skutt seks erfjøl. Så her er fjøgl bare mens vi eller å svelge. D.v.s. det kommer jo an på Bjarne for det er jo han som har strevet med å rigge til fjøglene. Bjarne har forresten malt kjøkkentaket, og igår ettermiddag klistra Ekrem og jeg myt tapet over de sprakken som ble i tapeten på stua. Mätte også rive i et stykke tapet ved vinduet hvor jeg skvotta blekk utover forleden dag. Onsdagskvellen var forresten Ekrem og jeg ute å rodde for å se etter kobbun. Vi så en på bjenturen, men kom ikke på hold. Og torsdagskvellen hadde jeg en siste zoo med Bjarne Holmeslet. Har mätte nok av gårde til korten. Ja, det er forferdelig. Slik som jeg hadde gledet meg til de planlagte turene vi skulle ha i sommars. Igårkvell da Ekrem og jeg var ute i båten hadde vi riggen med og seilte hjem igjen. Vi var langt sørover mellom isene. Det blei snøvær mens vi var ute, men det er allikevel koselig å være i båt. Her er fantastisk mye alker. Ikke er de særlig sky heller; vi

kommer mange ganger så nær
med håten at vi kan rekke alka
med åra om vi vil. Men vi
skytter ikke alken p.t. for vi har
jo bura full. På tilbaketuren igjen
seilte vi som sagt. Det var morro,
men det var kanskje litt lite vind.
Kobbe så vi ikke antydning til og
det var nå liksom kobben vi skulle
ha tale i da. Men jeg fikk altså

nam på seks arfjugh, to var hanner
og 4 var praktfulle hanner. Det er
mydelige farger på hannerne. En

av dem var forresten noe for seg sjøl. For det første var han
mydelig lys grå oppå hodet mens de andre var sorte der. Og
for det annet hadde han en sver gul kull til pynt oppå

nebbet. Noe sânt har
ikke de andre tre. Så
det er vel forskjellig
sort. Forledende gjorde
sig ferdig takering og
journaler for sendte
telegrammer, så det
er klart inntil idag.

Tirsdag 12/6-51 Klokken er 02^{1/2} og jeg er på vakt. Ekrem har
nettopp torna inn etter at vi har spilt Smugg-kasino. Det er
nå tykk tåke og ca -1 grad. Vi har hatt snøfall og flere kulde-
grader de siste dagene og NO vind og isen er nå fukka helt
i land igjen. Vi har hatt et par turer i båten, men nå er her
som sagt ikke åpent vann lenger. Men det skifter så fort at i
morra kan det være åpent hav igjen. Lørdag middag fikk
Kåre og Bjarne på en storkobbe som lå i løste fjø et flak langt ute.
Han og Bjarne tok båten og hamla utover. Jeg satt på trappa og så
på i kikketen. Bjarne hamla forsiktig nærmere og nærmere mellom
isene, og Kåre lå i båten med rifla i anlegg. Så smalt det,
og jamen var Arvid heldig og traff. En må treffe i hodet med
første skuddet ellers jumper karen på sjøen. De flakke på flaket
og skinnet var bra stort, men lite spukk, sa Bjarne. Jeg synes
det var en hel del, antakelig rundt 50 kg bare i rent spukk,
nei det må være mere enn det, når jeg tenker meg om. Hadde
vi fått oss noen slike kaver så hadde det blitt gode spukkpenger.
Det er jo over 2 kroner kiloet. Ellers er det ikke stort å
skrive om. Søndag middag var det gås! Aiai! Og jeg har
veske klar: en pyjamas, 2 skjorter og 3 lommetørklær og dermed
er allt reist bortsett fra et sett ull undertøy som jeg ikke våger
å vaske og som jeg heller ikke trenger. Så klevsk er jeg for-
høpfullt ferdig med for iår. Littlebåten ligger framleis inne, tjara
tøker så deint. Finner hver dag et og annet som mangler

her på bergst, så det blir nok snart å sende tilleggsbestillings-
liste nr 2. Idag f. eks. hadde vi et større studium for å finne
ut dimensjoner av metallborer som trengs. Likeså gjenge-
tapper, hvor det er fire snitt vi ikke har tapper til. Ei talje til
støbbelbryteren må vi ha, sveiv til samme, püssestaver til
gjøvarene, koksbokser — akkja, det tullet på seg. Men skal
ikke sende lista for vi har fått oversikt over hvor mye maling
vi må ha, og det blir ikke for maskinhuset er malt. Måtte
regne ut hvor mye maling vi
må lage til. Det var vel 100 m². Så fremdeles er det litt
å gjøre med, men nå begynner segne allikevel å falle
lang siden vi har avløsning i vente. Vi har nå fått vite
at Tov Røsting kommer opp hit som betyr igjen. Det
var han som var her i fjor og året derfor og dessuten enda
et år tidligere. Så han skal nå til med sitt fjerde år
på flojen. Det er ikke verst, — og jeg kan godt forstå ham.
For her er jeggu trivelig å være. — Skimter jeg åpent vann
langs land nede i tåka så isen slakker visst av igjen. Merkelig
at det ikke skal bli sommer. For øyeblikket ligger her jo nysno
overalt! Fokkeskollen utenfor vinduet her har flere centimeter
ny kant! Men jeg så en tjovjo igjen så sommeren må være
i anmarsj. Og nå har jeg tenkt meg bort i maskinhuset for å
lage ei bylle til metallborene der de har stå ordnet etter
størrelse. Hittil har de slengt løse i ei skuff.

Freitag 15/6-51 Ja, nå er det 11 mnd siden vi fór fra Tromsø
med Ulugsøl, og bare en måned tid igjen til avløsninga. Det
er fine greier. Når jeg nå engang må reise hjem, så er det
like godt å få reise snarest mulig. — Jeg er nå på mattevekt igjen,
kelokka er 03¹⁵ og her er tåke og $\pm 3^{\circ}$. Ekrem og jeg tok en tur
i båten igår kveld (isen reiste til havs natt til igår). Vi seilte nord-
over i strålende solskinn og passelig bris til seilene. Vi var langt
til havs og rett ut av nordbygta (Hotel du Nord). Der var mange
fine isflak, men det fantes ikke bobbe på dem. Da vi så
smått skulle tenke på hjemturen, fikk vi se at isen hadde
satt inn mot land igjen.
sør ved stasjonen. Så
stilna vinden helt av
og vi så at skodda begynte
å komme over øya i Hüs-
dalen. Vi fikk med sidet
i ei fart og la iveri å ro.
Vi fulgte ei råk som førte
i retning av stasjonen, men det så lenge ut til at vi var stengt
ute av isen. Det var ikke hyggelig. Men da vi nærma oss stasjonen
var isen til havs igjen. Skodda som kom sigende ut dalen førte
med seg en frisk bris som tok isen utover. Vi seilte herfra
kl 19³⁰ og var vel hjemme igjen ved midnatt. Det var strålende
sol og helt klart bortsett fra den tåkebanken som kom ut

gjennom Håsdalen. Så tyktes tåka, ser jeg, og det er helt klar himmel over og sola skinner. Om bare tåka skinner av, så får vi nok en strålende dag idag. Igår morges fikk Bjarne en storkobbe i kikkekten rett ut herfra. Den lå på

et flak og sola seg slik som den forrige. Han og Kåreng rodde ut og Kåreng traff presist. Så da de kom iland spikka vi de to storkobbene og en smadd og salte skinnene. Det blei $4\frac{3}{7}$

tonne spekk. Om ettermiddagen igjen rigga jeg opp ei skive og Ekrem og jeg prøvde oss på blinkeskylting for å bli sikker på hvordan geværene går ifall vi skulle få sjangse på kobbe. Bjørnen var jo et stort mål så den var det ikke nødvendig

med noen presisjons-skytning. Geværet mitt gikk litt til venstre og da det var oppdage, skjøt jeg to blinker. Ekrems gikk mye over, Dess-uten må det være noe rart med Ekrems

gevær for det legger alle kullene sidelengs (!) inn i skiva. Og da er det jo lettere å forstå at Ekrem skjøt så store hull i bjørnen i vinter. Ellers skjer her ikke noe særlig. Ekrem og Kåreng heiter stadig ei og annen. Gås her oppi bakkene, så nå heuger det ti prektige grågjess oppi beita og dess-uten har vi jo hatt en gåsemiddag. Igår hadde

vi forresten alker til middag. Ja, tirsdags kvell hendte noe rart. Stundene satte i med jøl hyling, og da vi kom ut hørte vi også flydær. Langt i sør seilte en flybåt med kurs ca ONO. Det så ut som en Catilina, så jeg heiste flagget, men flyet holdt stō kurs og forsvandt utover havet. Jeg ringte opp Bjørnøya som igjen ringte opp Skattøra, men ingen fly derfra var på vingene. Vel, jeg hadde da bare å følge ordre og sende melding om fremmed fly til rette vedkommende. Men antagelig var det bare et russisk transportfly som kom fra Grønaut City. Fikk ei note fra Terje ikveld og han sa velkommen hjem. Velkommen!! Jomen så jeg smør. Bjarne^H er jo imidlertid og Jensen på Bjørnøya fikk innkalling igår, så det går vel samme vegen med meg. Jo, det er tider og tilstander for 8--.

Mandag 18/6-51 kl 05⁰⁰ på vakt. Ja, så sitter jeg da her igjen og skal skrive noen ord for å holde boka så merkelig ajour. Vi smakte på satsen tidligere inatt og det er fine greier så det blir vel stimmung idag, for vi snakka i 1 1/2 time med Halvor på Ungsel inatt og han har tenkt å prøve på å komme iland på besøk imorra kveld. Han ligger rett sov av øya her. Ja, det skulle ha vært trivelig å treffe den karen igjen. Dessverre er det bare han og en til av mannskapet fra ifjor, men det er jo noget det også. Skal treffe ham igjen på telefonen om 2 1/2 time for å høre hvor han kommer inn. Han må antagelig inne på vestsia for isen er trykket til igjen her ved stasjonen. Det er bare skruvsel så langt vi kan se. Men nå har vi fått en vestlig grål igjen så isen har begynt å drive til havs igjen. Fredagskvellen i strålende vær, sol og stille, var Ekrem og Kåkung til øya en tur og traff på kobbe. De så 5-6 stykker hvorav to på is. Men de som lå på is var så skjær at de jümpra for at blei skiddhold. Men så skjøt de en i vannet og den blei liggende i vannkappa. Kåkung skulle slå båtshaken i kobben, men skaftet brakk. Så rodde de inn til og satte håndkroken i kobben, og Kåkung fikk visst en ondtlig skrukk da kobben viste seg i vann i him og stakk av med kroken. Den kom innidertid opp igjen med

kroken og det hele og så skjøt Ekrem igjen, men da sank kobben. Så skjøt de en til på hjemtur, men hadde ingen kroker igjen så den sank for de kom seg iland Velvel. Der for kr 300.- til havsens bunn. Ekrem har må laga en lang krok av stålbrø så han skal ikke la seg lure flere ganger. Dessuten en hakapikk til å slå inn i skallen på kobben så en er sikker på at den er død. Natt til igår kl 0500 rodde Ekrem og jeg ut i graver og nordost for å se etter kobben, men så kom isen settende og vi måtte bare julle oss i land for ikke å bli stengt ute fra stasjonen. = Går i ryperås igår søndag og jeg har nettopp sett til hirs restene. Maskinkjøret er nesten ferdig malt nå. Det er lyst grønt med mørkegrønne lister og karmen. Det blir rime dukkestua å se på. Det var det. Vi fikk vite at Ungsel har ikke fått avløsningsjobben; det bli "Yarglimt" av Svantnes Balofjord. Synd var det. Det var koselig på Ungsel så vi hadde håpet på den. Ellers har vi hatt noe snøfall siden sist, men her tiner allikevel. Vi har gravd opp det hullit som Ekrem sprengte i jorda ifjor høst og der er vann i masser, så nå slipper vi å bære snø inn. Ikke noe spesielt ellers. Har malt de siste par dagene, that's all. Tenker nå bare på avløsningsa, det er jo ikke lenge igjen.

Torsdag 21/6-51 på matteraket igjen. Klokken er 04⁰⁰. Har lada batterier innatt, og motoren varma maskinhuset så opp, at jeg benyttet sjangsen og tok meg et bad. Igår hadde vi en virkelig sommerdag. Det var sol og plussgrader og jua bris og snøen tinte voldsomt. Ekrem og Bjørne var utpå en tur men kom snart roende i land igjen for vinden friske så på at det blei kalt å være i båt. Det er for øye - blikket en liten søvestlig kjøling og temperaturen er såvidt over null. Igår blei hændene flytta tilbake til den egentlige plassen sin her på nordsida av stasjonen. Der er det rein snø enda så de koser seg varre nå.

Torledendag om morgnen led 8 rodde kulegang og jeg ut i herlig solskinn og litt bris som senere blei helt stille. Det var en herlig dag. Vi hadde med oss mat og to termoser med kaffe og var på sjøen helt til om ettermiddagen i 16-tida. Vi var langt avgårde. Vi snudde da vi var rett ut av Thorkelsenskarret og langt langt til havs. Isen spredte seg litt innover mot land igjen da vi var på hjemveien og vi blei sperra inne en gang, men vi satte båten over et isflak 15-20 meter og kom oss fri av isen. Vi så to kobber, det var allt. Den første fikk jeg løssa skudd på da den kom opp rett foran båten og den lærde vi hatt, men jeg bomma, og kobben berga seg inn mellom isene hvor vi ikke kunne følge etter. Den andre kobben

så vi inne i råkene, men kom oss ikke på skuddhold. Og så fikk jeg da høre kobben. En fantastisk lyd som kobben lager mens den er i under vann. Det høres som ei bombe på vei nedover eller som en jet-jager. Og det er komplett umulig å si fra hvilken retning lyden kommer. Den kunne ~~ikke~~ like gjerne komme rett ovenfra. Det var nesten nipt å høre på. Kobben er forresten ganske nifs stor på nært hold. Den jeg skjøt på blei liggende med bare ryggen over vannet et øyeblikk i svime, mens jeg fikk fram en brok og kulegang heiv seg på årene. Men da vi var noen få meter fra den, heiv den plutselig bak-sveivene opp i luften og duggket med et veldig plask. "Mangsel" har vi helt mista kontakten med. Sist vi snakka med ham, stampa han seg fram i svært tung is. Nei, det bli vel neppe noe besøk å få. Men "Lunken" er tømt og stima dobbelt over på flasker —, så klart som hildewann. Så det er klart til mottagelsen. Vi prøvde forresten stoffet matt til igjen og det var mye moro. Bl.a. sendte vi grammo- fon og gitar og sang og kåseri til Bjørnøya på telefon. Jensen hadde akkurat fått forloveden oppover og det ga oss jo sjangse til mange fine uttalelser. De satt visst å hørte på oss hele gjengen dernede. Vi ville hører stemmen hennes i telefonen, men det fikk være til en annen gang, så de. Jaja. Hørte fra LNT at de hjemme og Doris ventet på noen ord fra meg! Sant tøys. Jeg skal jo snart hjem. Og ingenting har jeg å skrive hjem om.

Så enkelt er bare tøys. Og foresten så har jeg ikke hørt for ofte fra den hjemme heller. Ja, det var jo den posten jeg fikk med flyet selvfølgelig. Jeg lærde vel ha svart på de brevene. - Har de siste par dagene hatt et par telefonsamtaler med Reg på "Ernst Holt". De har vært så nært oss at vi har kunnet få oss en prat av og til. Vi kom på snakk om musikk en kvell og så ville jeg vite stemmestem for Les Paul som har laga den flotte innspillinga av "How bright The Moon" bl.a. Og så tilbød han seg å kjøpe en par-tre av Les Pauls plater i England og ha med til meg når han kommer til Tromsø i slutten av Sept. eller begynnelsen av August. Så det er fine greier. (Så stygt har jeg aldri skrevet før, men er trøtt og skal ta meg en hvil i stolen nå)

Søndag 24/6-51 kl 07⁰⁰. Et par ord på vakta i all ensomhet. Det er litt tåke og litt regn. Temperaturen holder seg over null hele

døgnet i det siste, men har hatt en S.V. kjøling igår og iførgår. Vi er straks ferdige med annet strøk på maskinhuset så er da den stria ute av verden. Og nå våres det riktig fort. Det tiner og sildrer og renner over-

allt og er masser av bar mark; eller rettere sagt gjørmel. Isen er reist helt ut under horisonten så det er bare grønnisene som står igjen, - og så landkallen selvfølgelig. Sjøen tarer grønnisene inn fra sidene, så når det er fjære sjø, står de som kjenpestore søpper bortover sjøen helt til de blir så tynn på midten at de ramler over med lunder og brak. Lille spissa er nå tatt ut i fri luft og malt annet strøk. Det blir rene lystyacter. Dørren har fått et strøk tjere i kummen. Igår på St. Hansaften rodde Ekrem og jeg en tur sørover. Det var tåke, men så mildt og stille at vi kunne ikke la være. Var ute fra kl 19³⁰ til 24⁰⁰. Holdt oss langs iskanten sørover for å se etter snadd. På bukta hitom sørhytta møtte vi en, og Ekrem skjøt den med haglgeværet. Vi var litt for langt unna til å begynne med, men den ble såpass skadd at den ikke klarte å stikke av, og fjerde haglmørja smadret skallen på kort hold. Vi tok den på slep til sørhytta. Der fortøyde vi i iskanten (som der var ca 100 m brei) og Ekrem gikk opp i hytta og hentet ei flaske drikkevann og den halve kilekerten som vi skal ha i båten. Tomens fladde jeg snadden nede på isen. På tilbakturen møtte vi nok en snadd på samme plassen, men den var bare opppe en gang og forsvant for oss. Så det var altså St. Hansaften. Selfangene er nå inne på Storfjorden. "Forland" ligger 7-8 kvartmil sør av Høgen og prøver å bryte seg igjennom over is for å komme inn på vestsida av øya. Det er Ernst Eriksen som var her med Blubæk i September, som har den. De skal også hit på besøk. "Ulgsæl" har gått hjemover, dessverre.